

SEGÉDKÖNYV
A TV-BASIC

oktatócsomaghoz

Készítette: Hegyi István

S E G É D K Ö N Y V
A T V - B A S I C
oktatócsomaghoz

Készítette: Hegyi István

B e v e z e t ő

Köszöntöm a Kedves Olvasóinkat. Amikor leirom ezt a szót mindjárt kétségeim is támadnak, helyes-e az olvasóink megszólítás, hiszen ugyanennyi erővel Nézőinknek, program felhasználóinknak, vagy tanuló társainknak vagy egyszerre mindegyiknek is szólithatnám Önöket, a TV BASIC sorozat oktatócsomagjának felhasználóit.

Néhány szót a TV BASIC akcióról, amely a SZÁMALK, a Neumann János Számítógéptudományi Társaság és a Magyar Televízió együttműködésével jött létre, és amely lényegében Magyarországon az első sikeres távoktatási vállalkozás.

A tv adásokból és a TV BASIC tankönyvből több százezer ismerkedtek a számítógép programozás tudományával, és közel tízezer jelezték, hogy vizsgázni is szándékoznak a tanfolyam végén.

Jogos igény, hogy a TV BASIC anyaga, a televíziós sugárzás befejeztével is hozzáférhető legyen a programozással, a BASIC nyelvvel; ismerkedni kívánó egyének és közösségek számára. Ennek az igénynek teszünk eleget, amikor a TV BASIC oktatócsomagot közreadjuk.

AZ OKTATÓCSOMAG HASZNÁLATÁRÓL

A TV BASIC oktatócsomag tartalmazza a televíziós adás-sorozat 16 műsorát videokazettán, a tankönyvet, az adásokban bemutatott és egyéb minta programokat s mágneses adathordozón, tehát magnokazettán, vagy mágneslemezen közvetlenül a számítógépbe tölthető formában, végül ezt a segédkönyvet.

Az oktatócsoportoknak egyéni és kollektív használata egyaránt lehetséges.

Egyéni tanuláskor a következő munkamenetet javasoljuk. A segédkönyv egy-egy fejezetéből megismerhetjük az adások témáját, tartalmát. A tanulási tanácsok utalnak arra, hogy van-e szükség előzetes felkészülésre a műsor megtekintése előtt.

Ezt követően nézzük meg az adást, majd olvassuk el a könyv javasolt fejezeteit, válaszoljunk a kérdésekre, próbáljuk megoldani a feladatokat; lehetőleg a gyakorlatban, számítógépen.

Ha megakadtunk, segíthet az adás ismételt megnézése, a fogalmak ismételt átnézése, és nem utolsósorban a kész mintaprogramok gépbetöltése és tanulmányozása. A programok betöltésére a 2.sz. adásban találunk eligazítást. Így mentesülünk a programok begépelésének sokszor nem kevés fáradtsággal járó munkájától - figyelmünket a lényeg megértésére koncentrálhatjuk.

Másrészt az adathordozón mellékelt programok /pl.notesz, játékok, adatállomány kezelő/ később kialakítandó programkönyvtárunk alapját adhatják.

A kollektív felhasználás esetén szükségessé válik a tankönyv és a számítógépes adathordozón lévő mintaprogramok több példányos beszerzése.

Ilyenkor a segédkönyv a csoport vezetőjének vagy oktatójának munkáját hivatott segíteni. Tehát ő közvetítse a megfelelő instrukciókat a csoport tagjainak, tanulásuk irányítására.

A sorozat valamennyi alkotója, közreműködője, az oktatócsomag valamennyi készítője nevében eredményes tanulást, sikeres és örömteli programozást kíván Önöknek

Hegyi István
szerkesztő

Az adás vázlatos tartalma:

Köszöntjük a kedves nézőket, azokat, akik elhatározták, hogy sorozatunk segítségével megtanulják a BASIC nyelvet.

S ha már elhatározták, nem árt ha megmondjuk mi is az, amivel megismerkednek. A BASIC olyan nyelv, amelynek segítségével a számítógépekkel lehet kommunikálni. A név egyébként rövidítés, a Beginner's All-Purpose Symbolic Instruction Code /Kezdők általános célu utasítás-kódja/ angol elnevezés kezdőbetűiből áll.

Mint a nevéből is kiderül, kezdők számára készült és mint ilyen, viszonylag gyorsan elsajátítható. Nem véletlenül választottuk tanfolyamunk témájául. Ez a számítógép-nyelv a magyar származású John G.Kemény munkájának eredményeként kb. 20 éve indult útjára és azóta a kezdők és a számítógéppel csak hobbyból foglalkozók legnépszerűbb, legelterjedtebb programozási nyelve lett.

Manapság nem gyártanak olyan személyi számítógépet, amely BASIC nyelven ne lenne programozható.

Azt ígértük a címben, hogy az alapokkal foglalkozunk. Hogy mégse az egyszeregnél kezdjük, egyezzünk meg, a négy alapművelet ismeretét feltételezzük, de ennél sokkal többet nem

A legalapvetőbb kérdés persze az, hogy mi is az, amivel a BASIC nyelven kommunikálunk, vagyis miféle szerkezet a személyi számítógép?

A személyi számítógép egy doboz, amely önmagában, annak ellenére, hogy elég sok mindent tud, szinte semmire sem használható.

A számítógép elvégez bizonyos műveleteket, de szükséges hozzá egy olyan eszköz pl. egy billentyűzet, amivel meg tudjuk mondani neki, hogy mit csináljon, továbbá kell kijelző szerkezet /pl. egy tv-készülék/, ahol a számítógép üzenetei és az eredmények megjelennek.

Ez a minimális eszközkészlet, amivel a személyi számítógépet használni lehet.

Kapcsoljuk be a gépet, amelyet az egyszerűség kedvéért egybeépítettek a billentyűzettel. /Ez a személyi számítógépeknél elég gyakran előfordul./

Kiséreljük meg a kommunikációt a géppel.

Legelőször bekapcsoljuk a számítógépet, ezzel a kommunikáció már meg is kezdődött, hiszen a gép OK. felirattal jelzi, hogy működésre kész.

Kezdjük a társalgást!

Gépeljük be: Jó napot!

Ilyenkor hibajelzést kapunk, ugyanis az ERROR ezt jelenti. Ez angol szó, próbáljuk meg talán angolul. Bár ez egy magyar gép. /PRIMO/ HELLO /A gép válasza ugyanaz, mint az előbb./

Ebből a kis játékból azért megtudhatunk néhány dolgot. A személyi számítógépek BASIC nyelve angol szavakat használ, de rögtön hozzátesszük, hogy nem szükséges angolul tudni ahhoz, hogy valaki a BASIC-et megtanulja.

A BASIC nyelv másik igen lényeges tulajdonsága, hogy meglehetősen kötött nyelvtana /szintakszisa/ van.

Pl. csak bizonyos szavak használata megengedett: a jó napot és a hello nem tartozik ezek közé.

Nézzünk néhány elfogadott BASIC szót. Például: PRINT, GO TO, READ, INPUT stb.

Nézzük pl. az egyik legegyszerűbbet./PRINT 2x2, Alatta megjelenik: 4/ Ebből úgy tűnik, még az egyszeregyet sem kell tudnunk, mindig meg lehet kérdezni a géptől.

Persze nem csak az egyszeregyet, hanem ennél bonyolultabb dolgokat is.

Ez az ún. kalkulátor vagy parancs üzemmód. Ha a PRINT szó után beírunk egy matematikai kifejezést, akkor a gép azt kiszámítja és az eredményt írja ki.

A PRINT - most már nevezzük így - paranccsal nemcsak számítások eredménye, hanem szövegek is kiirathatók. Ilyenkor a parancs formája: PRINT "TV BASIC".

A parancsot és utasításokat mindig RETURN, NEW LINE, ENTER megnyomásával kell lezárni. Innen tudja a gép, hogy más dolgozhat, végrehajtja a parancsot. Ez azért még nem programozás.

A számítógép ugyanis ennél többre is képes, az utasításokat meg is tudja "jegyezni" vagyis tárolni tudja őket, majd adott sorrendben egymás után végre is tudja hajtani az utasításokat.

Erről később még részletesen beszélünk.

Bizonyára mindenkit érdekel azonban, hogy mitől képes a gép minderre. Talán okosabbak leszünk, ha belenézünk a gép belsejébe is. Ez jó alkalom arra, hogy megismerjük a számítógép főbb részegységeit.

A gép lelke a napjainkban oly sokat emlegetett mikroprocesszor. A processzor vezérli a számítógépet, elvégzi a műveleteket, figyel, hogy melyik gombot nyomtuk meg, eldönti, hogy milyen legyen a válasz. Egyszóval ő a főnök.

Ahogy egy üzemben az üzemvezető nem tud mindent "fejből", úgy a processzor sem tud önmagában semmit pl. a BASIC nyelvről, de a tizes számrendszerről sem.

A tudnivalókat egy másik áramkör - a csak olvasható memoria, az u.n. ROM tároló tartalmazza, innen olvassa ki a processzor, hogy melyik helyzetben mit kell tennie. Az előbbi hasonlattal élve a ROM tárolót nevezhetjük az üzem technológiai utasításának, vagy ha tetszik, törvénykönyvének.

Egy másik tárolóban a processzor szempontjából változandó dolgok tárolhatók, ilyenek pl. a tv. kép tartalma, a mi utasításaink, számok, részeredmények stb. Ez az u.n. RAM tároló, ebbe írni is lehet, nem csak olvasni belőle, mint pl. a főnök jegyzetfüzetébe.

Szükség van még a különböző egységek működését összehangoló, a külvilággal kapcsolatot teremtő kapu áramkörökre, a tv készülék számára megfelelő jelet létrehozó modulátorra és egy - az áramellátást biztosító - tápegységre.

Mindez eddig meglehetősen egyszerűnek tűnik, azonban ha belegondolunk, hogy mondjuk a mikroprocesszor, vagy a memoria néhányszor tizezer tranzisztort tartalmaz, egy kissé elbizonytalanodhatnak.

Pedig az alapok - és mi most ezzel foglalkozunk - itt is egyszerűek. Az elektronikus áramkörök elemei számára két állapot létezik: folyik áram vagy nem folyik áram, jelen van egy bizonyos feszültség egy adott ponton vagy nincs jelen. A kétféle állapot időbeni, vagy térbeli kombinációjával - ugyanugy, mint a MORSE-ABC-vel -

kódolhatók a számok, a betűk, sőt még a mikroprocesszor utasításai is.

8 db ilyen kétállapotú valaminek az együttesével összesen 256 különböző lehetőség adódik, ez manapság bőségesen elegendő a kis- és nagybetűk, a számok és még sok minden más kódolásához.

Napjainkban elterjedt mikroszámítógépek processzorai lényegében ilyen nyolcbitű jelcsoportokkal végeznek műveleteket.

Tegyük hozzá, óriási sebességgel.

Azt mondják, mindez kapcsolódik a kettes számrendszerhez. Így igaz. Aki nem hiszi, lapozza utána az általános iskolások matek könyvében, vagy próbálja beleélni magát egy olyan, mondjuk marslakó lelkivilágába, akinek mindössze két ujja van és ettől, amikor számol, mindent kettesével csoportosít. Két tárgyat egy nagyobb kettes csoportba, két kettes csoportot egy négyes csoportba, két nagyobb csoportot egy még nagyobbba von össze.

Könnyű észrevenni, hogy a számok felírásához neki mindössze két számjegyre van szüksége.

Mindez talán kissé fárasztónak tűnik, de nem haszontalan pl. annak megértéséhez, hogy milyen módon vezérelhetünk számítógéppel és BASIC programmal diavetítőt, magnetofont, kávéfőzőt, esztergát, köszörüt, robotot, vagy videoképet előállító szerkezetet.

Ha eddig csak a kíváncsiság ösztönzött volna bennünket a számítógéppel való megismerkedésre, most már gyakorlatibb, mondhatni kényelmi szempontjaink is lehetnek.

Még megéljük, hogy számítógép ugraszt ki bennünket reggel az ágyból, főz kávé, vagy enged fürdővizet, vagy netán kitakarítja a lakást, sőt esetleg ránk is ripakodik, ha a szőnyegre hamuznánk.

Persze itt még nem tartunk, de már ma is vannak olyan pillanatok, olyan munkahelyek, olyan emberek, amikor, ahol és akiknek igen-igen nagy segítséget jelent egy számítógép és nem utolsó sorban egy jól megírt számítógép program.

Pl. tegyük fel, hogy rendkívül sokoldalú, elfoglalt és mellé még egy kicsit feledékeny emberek vagyunk. Mindent felirunk a határidő naplóba, de az időnk jelentős része megy el azzal, hogy végiglapozzuk.

Mi történik, ha mindezt számítógépre vesszük? A keresés néhány perc, esetleg másodperc.

Vagy adminisztrátorok vagyunk és különféle mutatók, adatok lepedőnyi táblázatát kell karbantartanunk.

Rendszeresen összeadjuk az egyes oszlopok adatait. Mikor minden stimmel, jön a főnök és közli, hogy néhány adat megváltozott.

Kezdhethetjük előlről.

Ilyenkor segít a táblázatkezelő program.

Azon már nem is lepődünk meg, hogy a személyi számítógépek nagy részével zenélni is lehet. Ilyenkor de nem csak ilyenkor nagyon fontos a billentyűkezelés.

Erről, vagyis a számítógép kezeléséről lesz szó a következő adásban.

TANÁCSOK A TANULÁSHOZ

Az első - lényegében véve kedvcsináló - adás megtekintése előtt tehát nincs teendőnk.

Utána viszont tanulmányozzuk át a tankönyv bevezetőjét! Készítsük el az itt szereplő szorzatkitaláló programot. A 86. és 87. oldal alapján gondoljuk át a PRINT utasítás használatát és próbáljunk meg a képernyő különböző helyére betűket és számokat írni a PRINT utasítás különböző formáinak segítségével.

II. U J J G Y A K O R L A T

Az adás vázlatos tartalma:

Ha kettesben maradnak egy számítógéppel, legelső probléma, hogy miként keltsék életre. Ez a folyamat sajnos nem zajlik olyan gyorsan, mint a műveletek a számítógépben, ez egy-két percet is igénybe vesz.

Legelőször is a tv készüléket kapcsoljuk be, majd az erre rendszeresített csatlakozó zsinort az antenna helyére dugjuk be, a másik végét pedig a számítógép tv jelzésű kimenetére.

Ezután már csak a számítógépet kell ellátnunk árammal. Ez egy vagy két lépésben történhet, attól függően, hogy a számítógépben beépített tápegység van vagy pedig külön tápegységet adnak hozzá.

Nem kell félni, általában eltéveszteni sem lehet, mert két egyforma végű csatlakozó nincs. Tehát mindegyik csak a saját helyére megy be.

Ha még azt előttünk valaki nem tette meg, a géptípusnál előírt csatornára hangoljuk a tv-t. /Ez általában a 36-39-es csatorna környékén van./

Ha mindent jól csináltunk és minden berendezésünk hiba nélkül üzemel, valaminek meg kell jelenni a képen. Vagy egy felirat, vagy egy villogó jel mutatja, hogy a számítógép munkára kész. Ez a kezdő számítógépes első sikerélménye.

Kezdő számítógéptulajdonosok, vagy programozók első lépése szokott lenni, hogy könyvből, kiadványból vagy is-

merőseiktől beszereznek egy nem túl hosszú és elég izgalmasnak ítélt programot és megkísérlik becsempészni a saját gépükbe.

Ilyenkor találják szemben magukat először a számítógép billentyűzetével.

Egy program általában így kezdődik: 1Ø REM akármilyen és a bonyodalmak is. Ugyanis a számítógép billentyűzete nagyon hasonló az írógéphez, de nem azonos. A normál írógépen megszoktuk, hogy az 1-et az l betű helyettesíti, az 0 pedig a nullát. Ha itt is ezt a gyakorlatot követjük, a számítógép ezt rossz néven veszi, hiszen számára a 10 nem azonos a 1Ø-zel.

Mindenesetre érdemes megjegyezni, hogy a számoknak és betűknek külön billentyűje van a számítógépen.

A számítógépek billentyűzete nagyjából hasonló, általában csak apróbb részletekben térnek el egymástól.

A billentyűket három csoportra oszthatjuk:

- karakterbillentyűk: benyomáskor a rájuk rajzolt jel /betű vagy szám/ jelenik meg a képernyőn,
- funkcionális billentyűk: lenyomásukkor valamilyen műveletet végez el a számítógép, pl.: CLS/CLR gomb a törlőrongy szerepét játssza, letörli a képernyőt,
- vegyes használatu billentyűk: önállóan használva karakterbillentyűk, valamely funkcionális billentyűvel együtt lenyomva a funkció pontosítására szolgálnak.

A gépek jelentős részénél a billentyűzet automatikus ismétlési funkcióval is rendelkezik, vagyis ha egy megadott időnél tovább nyomjuk a billentyűt, a gép automatikusan ismétli addig, ameddig a billentyűt nyomva

tartjuk. Tehát nem tanácsos elábrándozni.

A billentyük igénybevételéről nem készült statisztika, de biztos hogy a RETURN, NEW LINE, vagy ENTER feliratu gomb a leggyakrabban használtak egyike.

Ennek megnyomásával értesül ugyanis a számítógép arról, hogy amit egy sorba pötyögtünk, komolyan gondoltuk-e. Ha megnyomjuk ezt a billentyüt, a gép elkezd feldolgozni és értelmezni az adott sort és tartalmától függően végrehajtja vagy tárolja - vagy hibajelzést ad, ha zöldséget irtunk.

Megnyugtatóan elmondjuk, hogy bármilyen gombot nyomunk meg, bármilyen butaságot követünk el, ezzel a gépet nem tudjuk elrontani.

Klasszikusnak nevezhető játékprogram az u.n. emberevő, amelyben egy emberevőnek nevezett folt a képernyőn üldöz bennünket, azaz egy másik foltot vagy csillagot, amelyet mondjuk a billentyűzeten keresztül irányítani tudunk. Próbáljuk ezt a programot beírni a gépbe. Megtalálható a Mikromagazin első számában.

A számítógép a billentyűzeten bevitt utasításokat tárolni is tudja és újabb parancsra adott sorrendben végre is tudja őket hajtani.

Honnan tudja a gép, hogy rögtön végrehajtandó parancsról vagy tárolandó, megjegyzendő utasítást közöltünk-e vele?

Ha a sort egy számmal, sorszámmal kezdjük, akkor ezt a sort a gép utasításként értelmezi, és a RETURN, ENTER, NEW LINE gomb megnyomásakor nem végrehajtja, hanem megvizsgálja. átfordítja a maga nyelvére és tárolja. A sor

elején lévő szám azután a végrehajtás sorrendjét is meghatározza, ha a RUN + sorzárás parancsot begépeljük. A program tehát sorszámmal ellátott utasítások sorozata, amelyet a számítógép végrehajt.

A képernyőn mindig van egy jel, amely megmutatja azt a helyet, ahol a következő bebillentyűzendő karakter meg fog jelenni. Ennek a neve a helyőrr, magyarul kurzor.

Három gépnél, a HT-nél, a PRIMO-nál és a COMMODORE-nál megkezdhetjük a gépelést.

Amíg még nem nagyon értjük miről van szó, lehetőleg pontos másolásra törekszünk. /Persze a pontosság később is követelmény./

A SINCLAIR gépeknél kicsit más a helyzet. Itt hiába kíséreljük meg betűnként beütni a REM szót a lØ-es után az R betű leütése után a gép makacsul a RUN szót írja ki, hiába töröljük ki a DEL billentyűvel és írjuk újra.

Ennek oka az, hogy a SINCLAIR gépek billentyűi szinte kivétel nélkül funkcionális billentyűk is. Hogy éppen milyenek, az attól függ, hogy milyen típusu az éppen érvényes kurzor.

Létezik K/keyword/, L/letters/, C/capitals/, E/extended/ F/function/, G/graphics/ típus. Hogy melyik él, azt pedig az előtte bebillentyűzött szöveg, valamint az határozza meg, hogy milyen váltó billentyűt használunk még.

Általában minden géptípuson vannak a kurzort mozgó és törlő billentyűk is, amelyeknek segítségével egy éppen beírázó soron belüli javítás minden további nélkül meg-

oldható.

COMMCDORE-nál a korábban beírt sorokban is. A többi gépnél erre az EDIT parancs szolgál, amely előhívja az elrontott sort, így elvégezhető a javítás. Fontos megjegyezni, - úgy mint a katonaságnál - az utolsó parancs az érvényes.

Magyarul, ha ugyanolyan sorszámmal ujrainrunk vagy javítunk egy sort és azt sorzáró paranccsal lezárjuk, az új sor felülírja, törli a régit, tehát a régi sor megszűnik létezni.

Érdemes megjegyezni, hogy a számítógépgyártók általában a gép használatát oktató programot is mellékelnek a géphez. Ilyenre az adásban is látunk példát.

A program leírása után a LIST paranccsal kaphatjuk vissza a program listáját. Ezután pedig az EDIT parancs segítségével, vagy a sorok ujrainrásával eszközölhetünk további javításokat.

Az így esetleg nem kis fáradsággal elkészült programnak van egy szépséghibája. Az, hogy ha csak egy pillanatra is megszakad a számítógép áramellátása, azonnal elfelejti a programot és kezdhetjük az egészet előlről. Az effajta balesetekről a programozók rémtörténeteket tudnak mesélni.

Arról a kellemetlenségről nem is beszélve, hogy nem túl élvezetes dolog egy programot mindig újra begépelni, ha szükség van rá.

Erre is találtak megoldást a személyi számítógépek tervezői és gyártói.

A SAVE /CSAVE/ paranccsal a gép tárolójából a program

magnetofon szalagra, komolyabb készülékeknél mágneses lemezre rögzíthető és onnan visszatölthető a memóriába.

A magnetofont az erre a célra mellékelt vezetékpárral kössük össze a számítógéppel. Itt is minden csatlakozónak megvan a párja és a helytelen csatlakozással sem okozhatunk kárt a gépben, legfeljebb bosszúságot magunknak.

Állítsuk a szalagot üres vagy átírható helyre. Irjuk be a SAVE "program név" parancsot. Az idézőjelek közé tett szöveg lesz a szalagon a program neve. Legyen most "EMBEREVŐ".

Indítsuk el a magnetofont "felvétel" állásban, majd nyomjuk meg a sorzáró gombot.

A gépek általában jelzik az átvitel folyamatát, valamint az átvitel végét.

Ilyenkor állítsuk le a magnót.

Ha kíváncsiak vagyunk, hogy miféle jeleket rögzítettünk a magnószalagra, tekerjük vissza a szalagot, szakítsuk meg a magnó kapcsolatát a számítógéppel és játsszuk le a felvételt- és meghalljuk a "rekedt kakas"-t.

Kiséreljük meg most visszatölteni a programot. Álljunk újra a felvétel elejére. Irjuk be a NEW parancsot, vagy kapcsoljuk ki a gépet. Ekkor a benne lévő programot megsemmisítjük.

Csatlakoztassuk újra a magnót a géphez. Irjuk most be a LOAD "EMBERVO" /HT-nél CLOAD/ parancsot és indítsuk el a magnót lejátszással. /Figyelem, a SINCLAIR gépeknél más a csatlakoztatás módja felvételnél és lejátszásnál/. Üssük le a sorzáró billentyűt.

A gépek most is jelzik az átvitelt és a sikeres befejezést.

A gépbe vitt programot a LIST paranccsal láthatóvá tehetjük, feltéve ha minden rendben volt.

Ha nem, jöhet az újragépelés.

Ezt a kellemetlenséget elkerülendő, egyes gépeken létezik egy VERIFY nevű parancs, amelynek hatására a gép visszajátszáskor összehasonlítja a még a memóriájában lévő programot azzal, amit a magnóról visszaolvasott. Ha nincs rendben, hibajelzést ad, és a mentést meg lehet ismételni.

Hasonló a programok mentése az u.n. mágneslemezes háttértárolók esetében is pl. a COMMODORE-nál.

A mentő, betöltő ill. ellenőrző parancsok itt a mágneslemezes egység u.n. periféria számával bővülnek, továbbá a lemez tárolási tulajdonságaiból adódóan könnyen megkaphatjuk az egy lemezen tárolt programok u.n. katalógusát.

Ezt a tudományunkat máris kamatoztathatjuk, ugyanis nem csak mi írunk programokat, hanem mások is. Az azonos géptípusok kazettán rögzített programjai egymás között cserélhetők.

Vagyis egy ZX-en rögzített program betölthető egy másik ZX-be és így tovább. Így cseréberével vagy másolással működő programokhoz juthatunk.

Az így hozzánk került programok listájának tanulmányozásával értékes ötleteket, megoldásokat leshetünk el.

TANULÁSI TANÁCSOK

Már az adás megtekintése előtt célszerű átolvasni a tankönyv második fejezetét, majd a műsor megtekintése után újból elővenni főleg azokat a részeket, amelyek az általunk használt géptípusra vonatkoznak.

Ellenőrizhetjük tudásunkat a könyv 48. oldalán lévő kérdések és feladatok megoldásával.

Bőséges manuális gyakorlás is szükséges a billentyűk kezelésének elsajátításához, a programok szerkesztésének, javításának megtanulásához.

Az adás vázlatos tartalma:

Ebben az adásban elkészítjük első saját programunkat. Természetesen ne gondoljunk több kilométer hosszú, bonyolult feladatot megoldó programra.

Mielőtt hozzákezdenénk, gondoljuk végig mi mindent várunk egy ilyen számítógépprogramtól.

Először is, hogy legyen univerzális, vagyis a feladatot ne csak egyetlen alkalommal, egyetlen szituációban legyen képes megoldani. A másik lényeges dolog pedig, hogy lehetőleg legyen önműködő. Vagyis a RUN parancs beadásán kívül ne igényeljen a felhasználójától a programozásra vagy a feladatra vonatkozó különleges ismereteket.

Szokták ezt úgy is mondani, hogy legyen barátságos. Nézzük mindezt - egy kis jóindulattal - gyakorlásnak nevezhető feladaton.

Az új mértékrendszer az SI bevezetése óta gyakran vagyunk bizonytalanságban, ha gépkocsimotorok teljesítményéről esik szó. A megszokott LE helyett most a kW a divat, sőt kötelező.

Első programunk ezt az átszámítást fogja elvégezni. A programkészítés módszerének három fő szakaszát: a feladat elemzését, a program megtervezését és a kódolt program elkészítését már az első programunk megalkotásakor is hasznos megismernünk és elsajátítanunk. Az elemzés és tervezés során a problémát részfeladatokra bontjuk fel.

Esetünkben ez mindössze három részletet eredményez: a beolvasást, az átszámítást és a kiírást.

Követelményeink szerint legyen a program univerzális vagyis lehetőleg ne kelljen külön programot írni Trabant-ra és Mercedesre. A másik követelmény szerint a program tudassa felhasználójával, hogy mit kell tennie. Persze nekünk sem árt tudni, ha netán hónapok múltán elővesszük a programot, hogy miről szól.

Igy hát az első sort önmagunknak írjuk.

A REM utasítás azt jelenti hogy a sor további része nem tartozik a programhoz, hanem csupán megjegyzés, azaz REM-ark.

Programunk - ha elég intelligens és barátságos - bemutatkozik, vagyis kiírja a képernyőre mit csinál. Erre szolgál a PRINT utasítás.

A PRINT utasítás mint arról már beszéltünk is, mást is tud és egyszerű feladatunk az ugynevezett kalkulátor üzemmódban is megoldható lenne. Azonban kényelmetlen minden újabb számítás előtt begépeltetni a PRINT szót. Azt szeretnénk ha gépünk ill. programunk ugyanugy át számolná a motorkerékpár teljesítményadatait mint a repülőgéphajtóműét. Változó adatokkal kellene tehát a feladatot végrehajtani.

A számítógép az adatokat tárolni is képes, még hozzá nagy mennyiségben. A bekapcsolás után a számítógép olyan mint egy nagy üres fiokos szekrény, amelyben raktározni tudja a különböző adatokat.

A fiokoknak hogy hivatkozni tudjunk rájuk ill. a bennük tárolt adatokra, nevet adhatunk. Legyen pl. az egyik fiok neve A. Hogy mi kerüljön a fiokba, azt többféleképpen előírhatjuk a gép számára.

Például így: LET vagyis legyen A=15. A LET egy újabb utasítás /vagy ha sorszám nélkül adjuk, parancs/ értéket ad az A-val jelzett fioknak vagyis, ahogyan szaknyelven mondják az A-változónak.

Ezért a LET értékadó utasítás. A változó értékét ki is tudjuk iratni a PRINT utasítással.

Ha meg akarjuk változtatni az A fiok tartalmát, újabb értékadással megtehetjük.

A gép ilyenkor elfelejti, hogy mi volt korábban az A fiokban és az újabb értéket helyezi el benne. A számítógépben sok ilyen fiok van, több száz, sőt több ezer. A géppel folytatott kommunikáció során tehát az adatokra nevükkel is hivatkozhatunk, a gép felismeri őket és előszedi a fiokból a kívánt adatot, sőt bármilyen műveletet hajlandó elvégezni velük és a művelet eredményét vagy kiírni, vagy egy újabb /esetleg régi/ változónak értékül adni.

Itt a dolog már kezd a matematikához hasonlítani, de csak hasonlítani. A fiokban nem csak szám, hanem szöveg is raktározható. Egyetlen megkötés van, a fiok nevének ilyenkor § jellel kell végződnie.

A PRINT hatására az ilyen fiok tartalma is kiíródik. Egy kiíró utasítás egyszerre többféle adatot is ki tud írni.

Visszatérünk programunkhoz.

Egy változónak adjuk mondjuk a LO nevet egy másiknak meg a KV nevet és írjuk ezt.

```
3Ø LET KV = LO Ø.736
```

```
4Ø PRINT KV
```

```
Ø
```

Az eredmény \emptyset

És ezen nem is nagyon kell csodálkoznunk, hiszen a IO változónak nem adtunk értéket. A legtöbb gép ilyenkor \emptyset , értéket ad a változónak.

Pótoljuk a mulasztást. Számoljunk például egy Trabanttal.

2 \emptyset LET LO=26

Ha most egy Zsigulira, vagy egy Volgára akarjuk elvégezni ezt a számítást, akkor a 2 \emptyset -as sorszámú utasítást ki kell cserélnünk. Ez így nem nagyon kényelmes, mert minden alkalmazáskor át kell írunk a programot, ami lassu, unalmas és fárasztó.

Ilyen és hasonló problémák megoldására találták ki az un. input utasításokat. Ahhoz, hogy a gép el tudjon végezni pl. egy számítást, az adatokat meg kell kapnia valahonnan. Egyszerűbb személyi számítógépekről lévén szó, az adatok forrása a gép számára a billentyűzet, de lehet pl. a géphez csatlakoztatott periféria: magno, mágneslemez, stb. is.

Áttekintve most a számítógépes feldolgozások, számítások folyamatát, a következőket állapíthatjuk meg.

A gép adatokat kap, a benne lévő program elvégzi a számításokat, a feldolgozást és valamilyen megjelenítőn kiadja a megoldást, az eredményt.

Ez a megjelenítő a személyi számítógépeknél lehet a képernyő, de lehet nyomtató - tehát papír, vagy mágnesszalag magnoszalag is.

De térjünk vissza az input utasításhoz. Ha a program végrehajtása során a gép egy input utasításhoz ér, az utasítás hatására a program félbeszakad és a képernyőn megjelenik egy kérdőjel. Jelezve, hogy a gép vár tőlünk valamit.

Most kell begépelni azt az adatot, amivel a számítást el kell végezni, pl. mondjuk egy kis Polski Fiatnál 23-at és lenyomni a sorzáró billentyűt.

Ilyenkor ugyanugy működik, mintha LET utasítással csináltuk volna. A LO jelű fiok tartalma 23 lesz és a program futása folytatódik.

Vagyis programunk esetében a gép elvégzi a számítást és kiírja az eredményt.

Az input utasítás egészen "barátságossá" tehető. Ha ugyanis a változó neve elé idézőjelbe egy szöveget írunk, a gép azt a szöveget a kérdőjel után kiírja a képernyőre. Ennél a mi kis egyszerű programunknál talán nem látszik a jelentősége. De gondoljunk csak utána. Van, - vagy lesz - egy programunk, amely nemcsak egy hanem több bemenő adattal dolgozik. Ha most a felhasználó, akinek ugye nem kötelező részletesen ismerni a program szerkezetét, leül a gép mellé, törheti a fejét, hogy a gép milyen változók értékét kérdezi tőle éppen és milyen sorrendben.

Az INPUT utasítás ilyen formája a SINCLAIR ZX 81-en nincs meg, de itt is segíthetünk magunkon egy az INPUT sor elé irt PRINT utasítással.

A program most más szinte teljessé tehető az átszámítás kódolásával.

```
1Ø REM LE - KW ATSZAMITÁS
2Ø PRINT "LE", "KW"
3Ø INPUT "IRD BE A LE-T", LO
4Ø LET KV=LO=Ø.736
5Ø PRINT LO, KV
```

Elindítjuk a programot.

Mikor kéri begépeljük a kívánt adatot, örvendezünk az eredménynek. És azután...

Azután vége; a program leállt.

Igaz, hogy újabb RUN paranccsal újra indítható, de a programozók legfőbb erénye a kényelemszeretet, magyarul lustaság.

El lehet kerülni a RUN parancs újbóli ismételt begépelését, ha az u.n. GO TO utasítást használjuk. Aki valamicskét is tud angolul, talán már sejti is a lényegét.

A GO TO XX hatására a gép, amely eddig sorról, sorra, vagyis az utasítássorszámok növekvő sorrendjében hajtotta végre az utasításokat, most abbahagyja ezt és a GO TO utasításban megjelölt sorra ugrik és ott folytatja a végrehajtást.

Írjunk még egy sort a programunk végére.

Indítsuk el. Kéri az adatot. Írjuk be. Kiírja az eredményt, de nem áll le, hanem visszamegy az elejére és újabb adatot kér. Ha megkapja kiírja az eredményt és ismét visszamegy az ekjére. És így tovább.

A kérdés az hogy a számítógépnek mikor lesz elege ebből az egészből. A válasz: soha. Teszi a dolgát, amíg ki nem kapcsoljuk. Ekkor viszont elfelejti a programot. és ezt nem szeretnénk.

Szerencsére a gépeken található egy BREAK /megszakítás/ vagy RUN STOP feliratu gomb.

Ha ezt megnyomjuk, a program futása felfüggesztődik, anélkül, hogy a gép elfelejtené a programot. Ezt követően két dolgot tehetünk. A CONTINUE feliratu gombbal tovább engedhetjük a programot, vagy RUN-nal újraindítjuk. Programunk most már működik és meg is tudjuk állítani.

TANULÁSI TANÁCSOK

Az adás megnézése előtt tanulmányozzuk a könyv 3. A programozás módszere c. fejezetét, majd a tárgymutató és a 2.sz. függelék felhasználásával a REM, a LET, az INPUT és újból a PRINT utasítások használatának szabályait.

Gyakorlásként készítsük el a fordított. kilowatt-lóerő átszámítást végző programot és kíséreljünk meg megoldani a tankönyv 69. oldalán olvasható feladatokat.

IV. F O L Y T A T Á S

Az adás vázlatos tartalma:

Az előző adás végéről van tehát egy programunk, amely a lóerőt átszámítja kilowattra és azt vég nélkül hajlandó csinálni. Sőt a gép telhetetlenül követeli az adatokat. A számítógépnek azonban van egy tulajdonsága, amelynek segítségével az előbbinél jóval "udvariasabb" programot írhatunk. A számítógép ugyanis döntésekre is képes. Mit értünk ezen? Eddig olyan programokkal találkoztunk, ahol az utasításokat szép sorjában kellett végrehajtani, legfeljebb visszaugrottunk a program elejére.

A gép képes arra, hogy egy bizonyos feltétel teljesítése esetén ne a soronkövetkező utasításon folytassa a végrehajtást, hanem tetszőleges másikon. Nézzünk erre egy példát.

Alakítsunk ismét a programunkon. Az elején ne csak azt irassuk ki, hogy mit kell tenni a felhasználónak, hanem azt is, hogy miként állíthatja le a programot.

Írjuk pl.

```
15 PRINT "HA BE AKAROD FEJEZNI, IRJ BE Ø-AT".
```

A program további részében pedig meg kell vizsgáltatnunk, hogy az INPUT utasítás hatására bejövő Ø-e vagy sem. Ha igen, vége.

Ha nem, vissza az elejére. Az erre szolgáló utasítás az IF...THEN utasítás. Lényege már a szavak jelentéséből adódik. Ha ... akkor. Az említett feltételvizsgálatot a következőképpen oldhatjuk meg programunkban. Az utolsó GO TO 1Ø sor helyett a következőt írjuk:

```
9Ø IF LO=Ø THEN STOP  
1ØØ GO TO 1Ø
```

Vagyis ha a LO változó értéke, amit az INPUT utasítás nyomán felvesz 0, a program megáll, egyébként kezdődik előlről és várja a következő adatot.

Érdemes megjegyezni, hogy az ilyen módon megállított program szintén folytatható a CONTINUE parancs beadásával.

Foglaljuk össze röviden mit is tudunk már.

Aki azt mondja: mindent, ami a programozáshoz szükséges, igaza van. Meglepő, de így igaz.

Az eddig megismert utasítások segítségével szinte bármilyen komplikált feladat megoldható.

Beszéltünk a változókról, vagyis azokról a fiokokról, amelyek a gép memoriájának részét képezik és amelyek változó adatokat tartalmaznak. A fiokban lévő adat a változó értéke.

A fiok címkéje a változó neve. Egy változónak a LET vagyis az értékadó utasítás segítségével adhatunk értéket. A változó neve a BASIC nyelvekben tetszőleges szó vagy szöveg lehet. Lényeg, hogy az első karakter betű legyen. Az egyes gépeknél vannak bizonyos megkötések. Ha a változónak szöveges értéket kívánunk adni, a változó neve után \$ jelet kell tenni, értékadáskor pedig a szöveget idézőjelbe kell tenni. Megismertünk összesen hat utasítást illetve parancsot. Ha ezeket a szavakat begépeljük, persze megfelelő formai szabályok szerint, a gép azonnal végrehajtja őket a RETURN megnyomása után. Ha viszont sorszámot írunk eléjük, utasítás lesz a nevük, ilyenkor a gép a sorszámok sorrendjében raktározza, tárolja, majd külön parancsra, a RUN-ra sorba végrehajtja őket.

A megismert parancsok:

LET	értékadás
INPUT	adatbevitel
PRINT	kiírás a képernyőre
GO TO	ugrás a megjelölt sorszámú sorra
IF THEN	feltételes parancsvégrehajtás
RUN	a program végrehajtásának indítása

Hogy tovább lépjunk, ismerkedjünk meg egy újabb parancscsal. Erre akkor van szükség, ha a gépbe új programot szeretnénk beírni és azt akarjuk, hogy a régit felejtse el a gép.

Ilyenkor használják a NEW parancsot.

A korábban említett parancsok mindegyikét programban, utasításként is kiadhatjuk. Így van ez a NEW-vel is. Csak éppen nincs sok értelme. Az így keletkező program öngyilkos program, ugyanis kitörli önmagát.

Ismereteink birtokában újabb - igaz, nem túl bonyolult feladatnak vághatunk neki. Valószínűleg mindenki látott már szalagnaptárt. Kiséreljük meg ilyet készíteni, persze csak a képernyőre.

A feladat tehát a következő. Irassuk ki függőlegesen egymás alá a napok sorszámait és melléjük azt, hogy a hét melyik napjára esnek.

Kezdjük a dolog könnyebbik végével. Először csak irassuk ki egymás alá a napok sorszámait. Ezt az eddigi ismereteink alapján meg tudjuk oldani, pl. a következő programmal.

```

1Ø I=1
2Ø PRINT I
3Ø I=I+1
4Ø IF I=3Ø THEN GO TO 2Ø

```

Ez így is megoldás. A fejlett programozási nyelvek, így a BASIC is azért születtek, hogy megkönnyítsék a programozók munkáját. Az ilyen "számlálós" típusú feladatokra találták ki a FOR utasítást.

Ennek felhasználásával a program a következőképpen fest.

```

1Ø FOR I=1 TO 3Ø
2Ø PRINT I
3Ø NEXT I

```

Ez a program ugyanazt csinálja mint az előbbi. I értékét 1-től egyesével növeli 3Ø-ig és minden I értéket kiír. A kulcsszavak lefordítása itt is sokat segít a megértésben. Használható a FOR nevű u.n. ciklusutasítás a következő alakban is:

```

1Ø FOR I=25 TO 1Ø STEP-1
2Ø PRINT I
3Ø NEXT I

```

Ilyenkor a számlálás nem egyesével, hanem a STEP /lépés/ szó után megadott lépésközzel történik.

A ciklusutasítás működése tehát a következő:

1. A FOR után irt ciklusváltozónak, az egyenlőségjel után következő szám adja a kezdőértékét.
2. Végrehajtja a következő utasítást /utasításokat/ egészen a NEXT sorig.
3. A STEP után álló lépésköz értékével növeli /negatív szám esetén csökkenti/ a ciklusváltozó értékét.

4. Megvizsgálja, hogy nagyobb-e /negatív lépésköznél kisebb-e/, mint a T0 után álló érték és ha nem, végrehajtja a következő utasítást és ismét növeli a ciklusváltozó értékét, ha igen, akkor a NEXT után következő sorral folytatja a végrehajtást.

Most már "csak" úgy kell átalakítani a programot, hogy minden szám mellé egy "szöveget" is írjon.

A hétfő, kedd, szerda, stb. valamelyikét. Ez megoldható lenne mondjuk egy 2Ø PRINT I; N\$ formájú sorral.

Kérdés most már, hogy miként kerülnek a napok nevei az N\$ szöveges változóba.

Egy megoldást mutat az alábbi program: /COMMODORE 64 számítógépen/

```
1Ø REM SZALAGNAPTÁR
2Ø PRINT "SZALAGNAPTÁR"
3Ø L=1
4Ø FORK=1 TO 3Ø
6Ø IF I=1THENN$="H"
7Ø IFI=2THENN$="K"
8Ø IFI=3THENN$ = "SZE"
9Ø IFI=4THENN$ = "CS"
1ØØ IFI=5THENN$ = "P"
11Ø IFI=6THENN$ = "SZO"
12Ø IFI=7THENN$ = "V":I=Ø
125 I=I+1:IF 1 7 THEN I=1
13Ø PRINTK, N$
14Ø NEXTJ
```

TANULÁSI TANÁCSOK

Az adás előtt érdemes a tankönyvben áttanulmányozni ezeket a fogalmakat, tehát a GO TO, az IF...THEN és a FOR.NEXT utasítások használatának tudnivalóit. Segítsé-
günkre lesz ebben a tankönyv 5. és 8. fejezete, a tárgy-
mutató és a könyv végén található 1.sz. és 2.sz. mellék-
let, amelyből a környezetünkben található gép specialí-
zásairól is tájékozódhatunk.

Új programunk a szalagnaptár. Listája az előbbieken
szerepelt. Házi feladatként próbáljunk meg tökéletesi-
teni a programunkon /például, hogy ne szaladjon el a
lista a képernyőn/, kérdezze meg, hogy a hétnek melyik
napjára esett elseje, hány napos a hónap és eszerint
írja ki a listát.

Továbbá megpróbálkozhatunk a tankönyv 111. oldalának
1., 3., 4. feladatával és a 165. oldal 4. feladatával is.

V. ELÁGAZÁSOK, CIKLUSOK

Az adás vázlatos tartalma:

Bemutatjuk a házi feladat megoldását. A feladat az volt, hogy alakítsuk úgy át a mult alkalommal összehozott szalagnaptár programot, hogy az először kérdezze meg, hogy milyen napra esett elseje és ennek megfelelően készítse el a napok listáját.

Ennek megoldásához

```
az INPUT "HÁNYNAPOS A HCNAP"; HO
a FORK = 1 TO HO javított és az
INPUT "A HÉT HÁNYADIK NAPJA ELSEJE"; I sorokat
```

kell a listába beiktatni a I=1 sort pedig törölni.

Bizonyára léteznek egyszerűbb és elegánsabb megoldások is. A feladat azonban arra biztosan jó volt, hogy érzékeltesse, egy hétköznapi fogalmaink szerint egyszerű dolgot nem biztos, hogy ugyanolyan könnyű megcsinálni a géppel.

Program-elágazással lényegében már találkoztunk még a lóerő átszámító programban és a naptár készítésénél. Ez a téma megér még egy misét, annál is inkább, mert ezzel az utasítással kapcsolatban szokott talán a legtöbb hiba előfordulni.

A programkészítés hevében legutobb elmaradt egy igen szemléletes példa az elágazások lényegének érzékeltetésére.

Képzeljünk el egy hajdan volt cipészt, magyarul susztert. A suszter kezdetben egyedül dolgozott tehát szépen sorban, maga csinálta végig a cipőkészítés valamennyi munkafázisát. Mivel mindent maga csinált és jól csinált, tevékenységének programjában nem voltak elágazások.

Később amikor jobban kezdett menni az üzlet, segédeket és inasokat fogadott, s rájuk bízta a munkafázisok elvégzésének egy részét. Mivel ők nem voltak olyan igyekvők bizony selejt is előfordult.

Az egyes munkafázisok után tehát ellenőrző vizsgálatokat kellett beiktatni és hiba esetén a munkát újra elvégeztetni.

Elágazások megvalósítására a BASIC-ben többféle lehetőség van, a feladat jellege dönti el, hogy éppen melyiket használjuk. Az egyik leggyakrabban használt IF...THEN szerkezetre már láttunk példákat.

Az IF...THEN utasítás hatására valamilyen feltétel teljesülés t vizsgálja meg a gép és attól függően hajtja végre az elágazást. A feltétel valamilyen matematikai reláció formájában fogalmazódik meg.

Ha a feltétel igaz, a THEN utáni utasításra adódik a vezérlés, egyébként a következő sorra. Ha figyelmesen tanulmányozzuk az IF...THEN utasítás szintaktikáját, azt látjuk, hogy az IF után kifejezés 1/reláció/ kifejezés 2 THEN megfogalmazás áll.

Tehát a feltétel vizsgálatát nemcsak változókra és konstansokra, hanem u.n. kifejezésekre is hajlandó elvégezni a gép.

A kifejezések változóknak és konstansoknak műveleti jelekkel való összekapcsolásával keletkeznek. A bonyolultabb kifejezések sok műveletet tartalmaznak, ezért az egyértelműség kedvéért a műveletek között elsőbbségi rangsort kellett kialakítani.

A BASIC-ben is megengedett a zárójelek használata. Hatásuk ugyanaz, mint a matematikában. Legelőször a legbelső zárójelben lévő műveletek hajtódnak végre. A zárójeles kifejezésen belül, vagy zárójel nélküli kifejezésnél az elsőbbségi sorrend a következő.

Tehát először az hajtódik végre.

1. Hatványozás
2. Szorzás, osztás
3. Összeadás, kivonás
4. Balról, jobbra szabály

Ha egy kifejezésben több azonos prioritású művelet szerepel, akkor balról jobbra haladva hajtódnak végre.

Létezik a HT gép és a PRIMO esetében IF...THEN...ELSE változata is. Itt a vezérlés a feltétel igaz volta esetén a THEN utáni részre, hamis volta esetén az ELSE utáni részre adódik. A feltételes elágazások alkalmazásának jó néhány trükkje van, ezek közül mutat a műsor néhányat.

Ha a feltétel teljesülése esetén végrehajtandó programrész rövid, egyetlen utasítás vagy parancs érdemes rögtön a THEN után írni, esetleg kettőspontok felhasználásával.

Ha a feltételes elágazás "igen" ágán végrehajtandó programrész vagy modul nagyobb terjedelmű, érdemes GO TO-t használni a THEN után. Ha azonban végiggondoljuk, rájövünk, hogy ez újabb GO TO-t eredményez. Ugyanis az igen ágon következő programrészből vissza kell ugrani a nem ág utáni részre, vagy a nem ág programrésze után át kell ugrani az előbbi igen ági programrészt.

```
Pl.      3Ø IF A=B THEN GO 12Ø
         5Ø
         7Ø END
         12Ø A=B-A
         13Ø I=I+1
         14Ø GO TO 5Ø
```

vagy pl.

```
        3Ø IF A=B THEN GO TO 12Ø
        5Ø
        6Ø GO TO 15Ø
        12Ø A=B-A
        13Ø I=I+1
        15Ø
```

Elegánsabb és jóval kevesebb hibaforrást rejt magában a következő megoldás.

```
        3Ø IF A B THEN 12Ø
        4Ø A=B-A
        5Ø I=I+1
        .
        .
        .
        11Ø
        12Ø
```

Vegyük észre, hogy itt át kellett alakítani a feltételt, pontosan az ellenkezőjére.

Ha mind az igen, mind a nem ágon hosszabb végrehajtandó műveletsor következik, s csak ezután folytatódik a közös programrész, már nem lehet elkerülni az előbb emlegetett átugrást.

A nehézséget, ha utánagondolunk, az okozza, hogy az

egymás mellé rajzolt modulokat a programban csak egymás után lehet elhelyezni.

Gyakori hiba, hogy kifelejtjük a 14Ø sort és a gép A=B esetén végrehajtja M után L modult is.

```
3Ø IF A=B THEN 14Ø
4Ø   M
13Ø
14Ø GO TO 21Ø
15Ø
20Ø L
21Ø
```

Azt láttuk, hogy a jobb megoldás érdekében át kellett fogalmazni az elágazás feltételét. Ebben is a bonyolultabb feltételek megfogalmazásában is segítségére van a BASIC a programozóknak. A segítség pedig a logikai műveletek. A BASIC-ben használhatjuk a NOT /nem/, az AND /és/ és az OR /vagy/ logikai műveleteket. Ezeknek értelmezése meglehetősen hasonlít a hétköznapi értelemben használt és vagy nem szavakhoz. Vagyis egy feltétel AND "egy másik feltétel" akkor igaz, ha mindkét feltétel igaz.

"Egy feltétel OR egy másik feltétel" akkor igaz, ha legalább az egyik feltétel igaz. A NOT megfelel a tagadásnak, tehát a NOT feltétel akkor igen, ha a feltétel hamis, fordítva. A NOT műveletet már felhasználhattuk volna előbb, a feltétel megfordításához.

Az adásban szereplő példa a logikai műveletekre a Milyen gépet vegyünk a gyerekeknek címet viseli.

A logikai műveletek használatával logikai kifejezéseket hozhatunk össze. Ezek nagy segítséget jelentenek bonyolultabb feltételek megfogalmazásához.

A ciklusutasítások önmagukban is tartalmaznak feltételes vizsgálatot. Érdekes feladat kideríteni, hogy a ciklus elején vagy végén szerepel-e ez.

Ha a feladat olyan, hogy egy feltételtől függően nem csak kétfelé lehet elágazni, hanem többfelé is, CASE típusu szerkezetről beszélünk. Ennek megvalósítása történhet IF THEN utasítások segítségével. Ilyenkor sorban megvizsgálja a feltételek teljesülését és ettől függően ugrik tovább.

A BASIC az ilyen típusu elágazások megvalósítására tartalmazza az ON...GO TO... típusu utasítást.

Ez az utasítás lehetővé teszi, hogy a program az A változó vagy kifejezés értékétől függően elágazzon sorszámok valamelyikére. Néhány apróság: ha $A=\emptyset$ a program a következő sorban folytatódik, ha A mint az elágazások száma, szintén a következő sorban folytatódik a program, ha A nem egész, egészrész $/A/t$ veszi figyelembe. Az ON...GO TO... alkalmazására láttunk egy programot a Rádiótechnika c. lapból. A program a számjegyekkel beirt háromjegyű számot szöveges formában írja ki. Hasznos lehet, ha gyerekeink a számok olvasását tanulják.

TANÁCSOK A TANULÁSHOZ

Az adás megtekintése előtt a tankönyv 5. és 6. valamint 8.. fejezetének a témához kapcsolódó ismereteit tanulmányozzuk. A gyakorláshoz javasoljuk a tankönyv 111. oldalán található 2. 4. és 5. feladat megoldását. Valamint az adás végén említett u.n. számolvasó program megtervezését és elkészítését. /A programnak a legépelte háromjegyű számokat szöveges formában kell kiírnia.

MILYEN GÉPET VEGYÜNK A GYEREKNEK
című program listája

```
15 PRINT
20 INPUT "a gyermek kora", K
25 PRINT K
30 IF K < 6 OR K > 80 THEN PRINT "KORAI"
40 IF K < 6 AND K > 12 THEN PRINT
   "ESETLEG EGY ZX 81-ET"
50 IF K = 12 AND K < 18 THEN PRINT
   "C 64-ET VAGY A SPECTRUMOT JAVASOLOM"
60 IF K = 18 AND K < 80 THEN PRINT
   "VALAMI KOMOLYAT, AMIT A PÉNZTÁRCÁJA ENGED"
52 PAUSE 200
63 CLS
70 GO TO 15
```


Az adás vázlatos tartalma:

Az a tény, hogy a személyi számítógépek általában a televízió készülék képernyőjét használják fel a bennük tárolt információk, programok, üzenetek megjelenítésére, kézenfekvővé teszi a gondolatot: a számítógép ne csak betűket rójon egymás mellé a képernyőre, hanem rajzoljon oda ábrákat, képeket, netán mozgassa is azokat. Ez a gondolat persze nem újkeletű, szinte egyidős a számítógépekkel.

A számítógépeket kezdetől fogva használták rajzolásra, rajzológépek vezetésére, főleg a tervezés segítése érdekében.

Persze nem kell ilyen messzire menni. Elég egy pillantást vetni néhány személyi számítógépre irt grafikai programra, vagy egyeseken megirt játékprogramra, hogy felkeltse bennünk az igényt, magunk is szeretnénk ilyet, vagy legalábbis hasonlót csinálni.

A rajzolás megvalósítására legkézenfekvőbb utasítás a PRINT. A PRINT eddig megismert alakja mindig a soron következő szabad helyre, vagy a következő sorba irt. Ezzel is elérhető, hogy a képernyő adott pontján megjelenhessen mondjuk egy szöveg, de ehhez meghatározott számú üres sort és az érvényes soron belül szóközöket kell kiírni, ami bizony kissé nehézkes.

/Az előbb bemutatott egérke ilyen eljárással készült./
Ezen segít a PRINT utasítás PRINT TAB /Y/; ill. egyes gépeknél PRINT TAB /X,Y/, illetve PRINT § vagy PRINT AT /X,Y/: formája. A PRINT AT /X,Y/: az X-edik sorba és az Y-adik pozíciótól kezdve ir.

A számozás a képernyő bal felső sarkában kezdődik. A sorok és oszlopok száma gépenként változik, általában 20 körüli sor és 40 körüli oszlop szokott szerepelni a képernyőn.

A tervezéshez célszerű elővenni a kockás papírt. Kezdő programozók első sikerélménye szokott lenni, ha sikerül a nevét a képernyő közepére kiírnia és csillagokkal bekeretezni. Vannak kész programok, amelyek ezt sokkal szebben csinálják, de ezeken aligha lehet a programozást megtanulni.

A csillagok kirakosgatásához érdemes ciklust szervezni. Érdekes, hogy a párhuzamos vonalak egy ciklussal kiírhatók. CIS-sel az egészet most is letörölhetjük. De nézzük meg mi van ha mindig csak az előzőleg kiírt csillagot töröljük le. Törlésen itt azt értjük, hogy szóközt írunk a helyére.

Ilyenkor a csillag végigfut a soron.

Ha a futás túl gyors, időhuzóál utasításokat tehetünk a PRINT-ek közé, pl. PAUSE X. Csillagokból vagy más grafikus karakterekből összeállíthatunk figurákat. Ezeket hasonló eljárással meg lehet mozgatni.

Észrevehető, hogy ezek a figurák kis karakterekből tevődnek össze.

Nos a gép ilyen előregyártott kis karakterekből tud rajzolni. Természetesen csak eléggé durva rajzokat. Akik finomabbakat akarnak lerajzolni, azok számára adott a lehetőség ezeknek a kis négyzeteknek a "belsejében" lévő 8x8-as bontású képpontokból összeállítani finomabb grafikákat. Az egyes betűk és számok is egy-egy ilyen 8x8-as képelemből álló négyzetbe kerülnek. A SINLACIR SPECTRUM-nál ehhez jön még az a lehetőség, hogy a színeket is változtatni tudjuk.

A személyi számítógépek legtöbbször a bemutatottnál finomabb grafikai lehetőséget is biztosít tehát.

A PLOT X,Y illetve a SET X,Y utasításokkal ki lehet gyujtani a képernyő egy pontját.

Az UNPLOT ill. a RESET utasításokkal pedig el lehet oltani. A koordinátarendszer itt jóval sűrűbb beosztású, mint a PRINT utasítás használatánál.

HT-nél 48x128, ZX 81-nél 44x64, SPECTRUM-nál 176x256; PRIMO-nál 192x256 pontra van felosztva a képernyő.

A koordinátarendszer itt azonban más elrendezésű, mint a PRINT utasítás esetében, jobban hasonlít a megszokotthoz. A bal alsó sarokban van a $\emptyset.\emptyset$ pont.

A keret helyett most próbáljunk meg egy $\emptyset.3$ meredekségű átlós egyenest előállítani, mondjuk a Primon.

Mint látjuk, nem elég felvenni változókkal az egyenes egyenletét, az X-et nekünk kell változtatni lépésenként. Hasonló eszközökkel készült a PRIMO bemutató kazettáján található cikk-cakk program.

Kisebbszámú gépeken az egyenesből inkább lépcső lesz, de az elkészítés így is nagyon tanulságos.

A SINCLAIR SPECTRUM az említettektől eltérő módon is segíti az egyenes, a kör és a körív rajzolást. Ezt be is mutatjuk. A PLOT X és Y koordináta utasítás a megadott képelemet INK színre változtatja. A SPECTRUM-on ezen kívül utasítással változtathatjuk a keret és a háttér színét is. /INK=tinta, tehát ezzel az utasítással lehet megadni a szöveg vagy grafika színét./ Az egyenes vonalat rajzoló DRAW utasítás megfelelő adatai: X,Y.

A vonal kezdőpontja az a képelem, ahol a legutóbbi PLOT, DRAW vagy CIRCLE utasítás abbahagyta a rajzolást.

/Ezt PLOT pozíciónak nevezzük./

A vonal végpontja az a képelem, amely vízszintesen megadott X, függőlegesen a megadott Y távolságra van a kezdőponttól.

A DRAW utasítás tehát csak a vonal hosszát és irányát határozza meg, a kezdőpontját nem

A DRAW utasításban így negatív számokat is használhatunk a PLOT utasításban csak pozitív számok szerepelhetnek.

A DRAW utasítás nemcsak egyenes vonalak, hanem körívek rajzolására is felhasználható, ha még egy számot megadunk, amely a kör nyílásszögét definiálja. Ez esetben "A" az elfordulás szöge radiánban. Ha az "A" pozitív, az elmozdulás - kanyarodás - balra, ha negatív, akkor jobbra történik.

A következő utasítás a CIRCLE, amely egy teljes kört rajzol. Itt az X és Y határozza meg a kör középpontját, az "R" a kör sugarát adja. /DRAW X,Y, A ill. CIRCLE X,Y,R/

A fentiek együttes alkalmazásával már egészen látványos kis grafikát tudunk összehozni.

Talán észrevették, hogy a COMMODORE ebben az adásban még nem jutott szóhoz. Ennek az oka, hogy noha a COMMODORE-nak igen sok és fejlett grafikai lehetősége van, 200x300 pont, 16 színe, stb. a BASIC-ből ezek közvetlen utasítással nem érhetők el.

A COMMODORE 64 grafikai lehetőségeivel külön adásban fogunk foglalkozni.

TANÁCSOK A TANULÁSHOZ

A grafikai utasításkészlet az egyes géptípusokon igen eltérő, ezért azt javasoljuk, hogy a rendelkezésre álló géptípus grafikai lehetőségeivel próbáljunk megismerkedni a gépkönyvek segítségével.

Gyakorló feladatként megfelel ha a képernyő közepére felírjuk saját nevünket, és előbb csillag karakterekkel majd egyenes vonalakkal bekeretezzük.

Amelyik gépen erre lehetőség van, próbáljuk körvonalakból keretet készíteni!

VII. A PROGRAMOZÁS MÓDSZERE

As adás vázlatos tartalma:

Ebben az adásban a programozás módszerével foglalkozunk. Érdekes egy pillanatra felidézni a számítógéppel való kommunikáció folyamatát. Kezdetben van a probléma. Az ember megfogalmazza a kívánságot. Hogy korábbi példánknál a naptárnál maradjunk: jó lenne ha a gép megmondaná milyen napra esik mondjuk szeptember 9-e. A gép számára a szeptember 9-e egy adat, ennek felhasználásával elvégez egy műveletsort, majd kiadja az eredményt.

Szükség van valamilyen módszerre, amelynek segítségével a programozási problémák megoldhatók. Az általunk javasolt módszer a következő - a módszer egyik alapelve: a programkészítést papíron, ceruzával kell kezdeni. Toljuk félre a gépet és legelőször is fogalmazzuk meg pontosan és lehetőleg írásban,

a/ hogy mit szeretnénk eredményül kapni /ez lehet szám, szöveg, táblázat, grafikon, rajz stb./

b/ hogy milyen kiinduló /bemenő/ adatokat akarunk megadni.

A programozás módszerének elemeit egy nagyon egyszerű feladaton mutatjuk be. A készítendő program feladata, hogy a reggeli a déli és az esti hőmérséklet legépelése után írjon ki a képernyőre a beirt hőmérséklet értékével arányos hosszúságu csillagokból álló vízszintes vonalat. Számítsa ki a napi középhőmérsékletet és ezt is ábrázolja vonal formában.

A program elkészítése során megismerjük a programkészítés javasolt módszerének lépéseit: a feladat részfeladatokra bontását, a részfeladatok elemzését, esetleg újabb részekre bontását majd kódolását, a részprogramokból a teljes feladat programjának összeállítását, tervezését.

A középhőmérséklet számító program u.n. hierarchia diagramja, amely jól szemlélteti a feladat részfeladatokra bontását és a részfeladatok egymásra épülését.

Ábra

ÁTLAGSZÁMITÁS

Beolvasás

Átlag
kiszámítása

Kiírás

Reggel Dél Este Átlag

Ezután következik a program kiprobálása. Begépeljük a programot és megkíséreljük lefuttatni. Ha fut és jó eredményeket ad, minden jó. Ha nem, következik a programozók gyötrelme, a hibakeresés. Egy hibalehetőség példaképpen: SYNTAX ERROR - helyesírási-hiba - rosszul gépeltük vagy irtuk a programot. Egyéb hibajelzésekről a gépkönyvek adnak részletes tájékoztatást. Még egy hibalehetőség, amely figyelmet érdemel. Se kép, se hang a képernyőn illetve a hangszóróban. Ilyenkor nagyon valószínű, hogy igen hosszú, esetleg végtelen ciklust hajt végre a gép, többnyire a mi hibánkból.

Ilyenkor a BREAK segít, no meg a hibakeresés, melyre pl. akkor is szükség van ha az eredmény nem az, amit vártunk. Ilyenkor újra végig kell magunkat rágnunk a programon. Segít a hiba felderítésében, ha modulok végére PRINT

utasításokat iktatunk ideiglenesen be és kiiratjuk a modul kimenő adatát. Így kiderül, melyik modulban van a hiba. A legjobb tanács amit adni lehet, hogy ne veszítsük el a türelmünket.

A programkészítés módszeréről további hasznos és részletes tudnivalókat találunk a tankönyvben.

TANÁCSOK A TANULÁSHOZ

A tankönyv részletesen foglalkozik a programozás módszerével. Ezeknek a részeknek az áttanulmányozása mindenképpen hasznos. A programozást megtanulni csak önálló munkával, programok elkészítésével lehet.

Javasoljuk, hogy válasszanak ki egy egyszerűbb feladatot és azt próbálják meg elejéről a végéig önállóan megoldani, programjait elkészíteni a bemutatott módszerrel.

VIII. SZUBRUTINOK

Az adás vázlatos tartalma:

A programozó legfőbb erénye a lustaság. Fontosabban szólva a programozó irtozik attól, hogy ha ugyanazt a dolgot kétszer vagy többször kell csinálni. Az ilyen "gépies" feladatokat igyekszik a gépre háritani. Ennek elérése a BASIC nyelv több lehetőséget is tartalmaz. Ilyen volt a már megismert ciklusutasítás és ilyen lehetőséggel foglalkozunk ebben az adásban is.

Emléksziünk még LE-KW átszámító programunkra. Egészítsük ki most úgy, hogy a képernyőre kiírt üzenetei még "barátosabbak" és szebbek legyenek. Ehhez először is jobban szét kellene választani a sorokat.

Tehát először is törölje a képernyőt, aztán írjon egy szép fejléct, aztán hagyjon 3 sort üresen és minden átszámítás után hagyjon ki 5 sort, csak úgy kezdje a következőt. Mindez megoldható a programban elhelyezett PRINT utasításokkal, amelyek után nem írunk semmi kiírnivalót.

8 db PRINT utasítás beírásával megusztuk, de talán nem is kell mondani, hogy ennél összetettebb feladatok is vannak. Nem mintha ez a néhány PRINT beírás olyan megerőltető lenne, de hát a programozóban felmerül a kérdés: nem lehetne mindezt egyszerübben, kevesebb írkálással megoldani?

Ilyen és hasonló ismétlődő feladatok megoldásához nyujtnak lehetőséget a szubrutinok.

Nevüket alapprogramnak szokták fordítani. Olyan önálló program részek, amelyeket a gyakran használt utasításokból alakítunk ki.

A BASIC-ban ezt két utasítással tudjuk megvalósítani. Ezek: a GOSUB és a RETURN.

A GO SUB szubrutinhívó utasítás használja a GO TO-ra, azaz a program végrehajtás máshol folytatódik egészen addig, amíg egy RETURN utasítást nem talál a számítógép. Ekkor visszatér a GO SUB utáni sorra.

A korábban emlegetett "suszter" bácsira gondolva, az analógia a következő. A mester a gyakran ismétlődő műveletek elvégzésére gépeket vásárol. A cipőkészítés különböző fázisain segédek dolgoznak. Pl. a varrógépet ha szükséges mindegyik használhatja. Ha befejezte a varrást, visszamegy a saját helyére folytatni a munkát.

A GO SUB annyival több mint a GO TO, hogy egy programon belül a szubrutint akárhányszor felhasználjuk, úgy mondjuk hívhatjuk. A RETURN után ugyanis nem egyetlen konkrétan megadott címre tud visszaugrani, mint a GO TO esetében, hanem mindig a meghívás után következő sorra.

Alakítsuk át szubrutinunkat univerzálisabbra, úgy hogy tetszőleges számú sort írathassunk vele. Ezt úgy érhetjük el, hogy a PRINT utasítás végrehajtására ciklust szervezünk.

```
200 FOR I=1 TO 3
210 PRINT
220 NEXT I
230 RETURN
```

Ez még mindig 3 sort ír ki de ha a 200. sort kicseréljük a következőre:

```
200 FOR I=1 TO N
```

Ha most az N értékét a ciklus lefutása előtt mindig beállítjuk az általunk óhajtott számra, /ti. ahány üres sort akarunk/, akkor szubrutinunkkal tetszőleges számú üres sort irathatunk.

Az előbbi program akkor így fest:

```
PRINT fejléc  
LET N=3: GO SUB 200  
INPUT  
LET N=5: GO SUB 200
```

Az előbbiekből az is a tanulság, hogy a szubrutinokat célszerű nem csak az adott feladatra, hanem annál kicsit többre is alkalmassá tenni. Így esetleg máskor és máshol is felhasználható lesz.

Az ilyen "többet tudó" univerzálisabb szubrutinoknak a meghívás előtt mindig meg kell adni, melyek azok a konkrét értékek, amelyekkel a tevékenységet végrehajtják. Erre a célra ugyanazokat a változókat kell felhasználnunk, amelyeket a szubrutin is használ. Ezt nevezik paraméterátadásnak. Az előbbi példában a szubrutin bemenő paramétere N volt. Ha a szubrutin olyan hogy valamilyen értéket kiszámol a bemenő paraméterek alapján, a kapott eredményt vissza kell adni a főprogramnak. Ez a kimenő paraméter átadása. Hogy az előbbi példából valami haszon is származzék és hogy az általánosnak felhasználható.

A szubrutinokat tetszőleges helyre tehetjük a programban, csak arra kell vigyázni, hogy véletlenül rá ne fusson a vezérlés.

Pl. Előbbi programunkban, ha a szubrutin első sora előtt nincs GO TO vagy a STOP, akkor a szubrutin hívás nélkül is végrehajtható.

A szubrutinoknak, amint ez ránézésre is megállapítható, több belépési pontja is lehet.

Igy például kiinduló feladatunk is megoldható egy több belépésű ponttal rendelkező szubrutinnal.

Következik egy könnyebb, de annál tanulságosabb feladat...

Mondjuk egy kacsalábon forgó palota megrajzolása.

Az előbbiekből tanulva, ill. már tudatosan keressük az ismétlődő tevékenységeket, amelyek szubrutin írásra alkalmasak.

Például észrevehetjük, hogy sok párhuzamos és a képernyő szélével is párhuzamos egyenest kell rajzolni.

Használjuk fel a korábbi adásban megismert kis program elvét, amely csillagokból párhuzamos egyeneseket rajzol. Ezt alakítsuk át, hogy tetszőleges helyre, tetszőleges hosszban lehessen egyenes rajzolni.

Nézzük mik lesznek az adatok.

C hányadik sor bal alsó pont

D hányadik oszlop

A hány pont egy sorban

B hány sorral feljebb rajzolja a következő pontot

A szubrutin:

```
100 FOR I=C TO C+A
110 SET /I,D/
120 SET /I,D+B/
130 NEXT I
140 RETURN
```

A függőleges párhuzamosokat kiíró szubrutin a szerepel felcserélésével adódik.

```
200 FOR K=D TO D+B
210 SET /C,K/
220 SET /C+A,K/
230 NEXT K
240 RETURN
```

Már van 2 szubrutinunk. Ez már sokmindenre használható. Rajzolhatunk vele kerítést, stb. és felhasználjuk őket egy másik szubrutinhoz, amely téglalapot rajzol.

A háztető felrajzolásához szükséges két pontot /X1, Y1 és X2, Y2 koordinátákkal/ összekötő szubrutin:

```
290 LET M=/Y2-Y1/ /X2-X1/
300 FOR L=0 TO X2-X1
310 SET /X1+L, Y1+M-L/
320 NEXT L
330 RETURN
```

Összefoglalva a szubrutin előnyeit.

1. Rövidíti a programot
2. Általánosítjuk a feladatot
3. Szinte új parancsokat definiálhatunk szubrutinok segítségével. Erre a PRINT AT megvalósításánál láttunk példát, de ugyanúgy a DRAW, a CIRCLE mellé már van egy téglalap utasításunk is, kicsit más szintaktikai /használati/ szabályokkal. de ugyanolyan jól használhatóan. A szubrutinok segítségével előnyösen készíthetők a részfeladatokra bontott u.n. moduláris programok.

Az összegyűjtött szubrutinok nagyon megnövelik a programozónak és gépének lehetőségeit.

TANÁCSOK A TANULÁSHOZ

A szubrutinok használatára vonatkozó tudnivalók a tankönyv 6. és 7. fejezetében található. Az adás megtekintése előtt a 6. fejezet végén szereplő alapfogalmakat feltétlenül érdemes tanulmányozni.

Cyakorlásként nagyon tanulságos a műsorban szereplő egyenes és téglalaprajzoló szubrutinok elkészítése és kiprobálása. Ezenkívül érdemes megkísérelni az eddig megismert feladatok egy részének szubrutinként való kódolását, valamint a házi feladatként szereplő előjegyzési naptár program elkészítését.

IX. FÜGGVÉNYEK I.

Az adás vázlatos tartalma:

Az adás elején szerepel a korábbi házi feladat megoldása.

A program listája:

```
5 REM  NAPTAR
10 FOR N=8 TO 11
30 GOSUB 200
40 GOSUB 300
50 NEXT N
55 FOR I=0 TO 20: PRINT AT I,12;"X": NEXT I
60 STOP
200 PRINT AT 21,0: "MIT CSINÁL"N"; "TOL";N+1"-IG?"
210 INPUT A$.
220 RETURN
300 PRINT AT /N-8/ 5, 2;M; "-", N+1, AT /N-8/
5,15, A$
400 FOR I=0 TO 31: PRINT AT /N-8/ 5+2,1; " ":
NEXT I
410 RETURN
```

A függvények matematikai fogalmáról, azt hiszem mondhatjuk így, mindenki hallott már. Most viszont nézzük a dolognak egy kissé sajátos számítástechnikai megközelítését. Visszatérve vesszőparipánkhoz: a programok általános szerkezetéről a következőt mondhatjuk. A programmal adatokat közlünk, amelyeket feldolgoz és újabb adatokat, amely eredményt szolgáltat.

A feldolgozási eljárás tehát ha minden bemenő adathoz egyértelműen rendelünk kimenő adatot, függvényt.

A függvényt szemléletesen tehát tekinthetjük olyan gépnek, mondjuk darálónak, amelybe egy vagy több valamit beteszünk kijön belőle egy másik valami. Vannak olyan feldolgozási eljárások, amelyeket a programozók és felhasználók gyakran használnak.

Ilyen pl. a naptár példánál megismert "egész rész képzés".

Az igen gyakran szereplő részfeldolgozások egy részét, kis programok formájában beépítették gépbe. Ezért aztán elegendő a nevét kiírni és utána esetleg zárójelben oda-irni a bemenő adatot és a gép szolgáltatja az eredményt. A PRINT INT /5.673/ utasításban először az egészrész képzés programja fut le, előállítja az eredményt és azt írja ki. A bemenő adat azonban nemcsak szám lehet.

Pl.: PRINT LEN /"TV-BASIC"/

Ez pl. a címfestők kedvenc utasítása, itt a bemenő adat egy szöveg a LEN nevű beépített függvény a szöveg hosszát adja eredményül. Ezekből a beépített programokból, vagyis függvényekből gépeink általában több tucatot ismernek. Pl.:

```
PRINT RIGHT$ /"MALAC FARKA",5/=FARKA
```

Ennek a függvénynek pl. két bemenő adata van, egy szöveg és egy szám. Kimenő adata egy szöveg, a bemenő 5 utolsó karaktere.

A következő függvénynek három bemenő adata van.

```
PRINT MID$ /"MIKROSZAMITOGEP",6,7/=SZAMITO
```

A kiment 7 betű a 6.-tól kezdve.

Ennek a függvénynek egy érdekes alkalmazása a következő programocská.

```
1Ø INPUT A$
2Ø FOR I=1 TO LEN A$
3Ø PRINT MID$ / A$, I,1/
4Ø NEXT I
```

```
RUN
? DARABOLO
D
A
R
A
E
O
L
O-
```

Ez tényleg darabol, ha azonban kicsit átalakítjuk:fordit.

```
1Ø INPUT A$
2Ø FOR I=LEN A$ TO 1 STEP-1
3Ø PRINT MID$ / A$,I, 1/
4Ø NEXT I
RUN
? FORDIT
TIDROF
```

A függvények egy másik csoportja a matematikai függvények. Ezeknek írásmódja hasonlít a hétköznapi írásmódhoz. Aki ismeri, ugyanugy használhatja őket mind eddig. aki viszont nem ismeri, annak érdekes ismerkedési módot ajánljunk.

Az adásban bemutatott programmal matematikai függvények képe rajzolható a képernyőre.

Ezután, ha nekiállunk a függvények paraméterein változtatni, érdekesebbnél érdekesebb ábrákat kaphatunk, közben megismerhetjük a függvények természetét.

A matematikai függvények közül a szögfüggvényeket kell egy kissé máshogy kezelni mint megszoktuk. A szögfüggvények változóit ugyanis radiánban kell megadni.

Az átszámítás könnyen elvégezhető, de nem szabad róla megfeledkezni. A szinusz és koszinusz függvény azért is érdemel külön figyelmet mert segítségével tudunk a képernyőre kört rajzolni.

Az ellipszist előállító program a körétől alig különbözik.

További kis átalakítással pedig érdekes görbéket, az egymásra merőleges rezgések összetétekor keletkező Lissajous görbéket kapunk. Sőt mi több, a szögfüggvények segítségével tudunk órát szerkeszteni a képernyőre. A bemutatott programok listáját megtaláljuk a függelékben.

Az eddig tárgyalt függvények két csoportot alkottak, az egyiknél a bemenő adat szám, a másiknál a bemenő adat szöveg. Előfordul, azonban, hogy egy szövegen hasonló átalakítást szeretnénk csinálni, mint egy számon, vagy fordítva.

Pl. a 12355-nek csak az utolsó három jegyét akarom megtartani. Ez matematikai eszközökkel is megtehető, de kezelhetőbb lenne a RIGHT\$ /12355,3/

Ha beírjuk a számot, hibajelzést kapunk. Irhatjuk azonban hogy

```
PRINT RIGHT$ /STR$/12355/,3/=355
```

A STR\$ függvény bemenő adata szám, eredménye szöveg. Nem szabad elfelejteni, hogy az eredmény, a "355" ilyenkor szintén szöveg, ahhoz, hogy ismét számként használhassuk a VAL függvényt kell használni.

```
A=VAL /RIGHT$ /STR$/ 12355/,3
```

```
? A=355
```

Ebből az előbbi példából is jól láthattuk, hogy a függvények tetszés szerint használhatók a BASIC utasításokban, minden esetben, ha az eredmény típusa /szöveg-szám/ megfelelő. Összefoglalva áttekintjük a függvényeket.

Három szöveg-szöveg típusu van, a LEFT\$, a RIGHT\$ és a MIDS/,. Kettő szöveg-szám típusu, a VAL /érték/ és a LEN /hossz/. Egy szám-szöveg típusu a STR\$. Szám-szám típusuak példája a matematikai függvények.

TANÁCSOK A TANULÁSHOZ

Az adásban bemutatott egyszerű programok begépelésén és tanulmányozásán kívül, javasoljuk a függvényrajzoló program elkészítését.

Átirása másik gépre kissé bonyolultabb feladat, de ezzel is megpróbálkozhatunk.

A házi feladatként szereplő "e" betűket számoló program önálló megoldása már tudásellenőrző mérce lehet önmagunk számára.

A függvények témájához a tankönyv 8. fejezetében találunk rövid áttekintést.

Az egyes függvényutasítások működésének tanulmányozásához pedig a könyv végén található táblázat ill. a rendelkezésre álló géptípus gépkönyvének fellapozása ad segítséget.

X. F Ü G G V É N Y E K II.

Az adás vázlatos tartalma:

Először a legutóbbi házi feladatnak - az "e" betűk számolásának megoldása. Ime a lista

```
1Ø REM ⌘ E-SZAMOLO ⌘
4Ø INPUT "KEREM A SZÖVEGET"; A$
5Ø LET GY=Ø
6Ø FOR I=1 TO LEN /A$/
7Ø B$=MID$ /A$/,I,1/
8Ø IF B$="e" THEN LET GY=GY+1
9Ø NEXT I: PRINT
1ØØ PRINT GY
```

A beépített függvények száma a számítógépeken mint említettük, több tucat, de korántsem annyiféle felhasználói lehetőség előfordulhat.

Nincs például olyan beépített függvény, amely mondjuk egy lakatos kisiparosnak, aki kertkapukat készít, mindig kiszámítaná, hogy adott méretű kapuhoz mennyi szögvasat, vagy csövet kell venni és leszabni.

Pedig erre igazán gyakran szükség lenne. Ezen segítenek az u.n. felhasználó által definiálható függvények. DEF FN
x =

A jobb oldalon tetszőleges x-nek kifejezése állhat. Ezután az így definiált függvényre ugyanugy hivatkozhatunk, ugyanugy használhatjuk, mint a belső függvényeket.

Amelyik gépen nincs meg ez a lehetőség, ott szubrutinok írásával segíthetünk magunkon. A felhasználó által definiált függvények néhány tipikus alkalmazása:

- Fok - radián átszámítás

- Pénznem átváltása
- Mértékegységek átváltása, stb.

Vitatkozhatunk róla, hogy az RND az utasítás, függvény-e vagy sem. Bizonyos értelemben függvény, mivel számításokat végez és eredményt ad, viszont a számítások kiinduló bemenő értékét nem mi adjuk, hanem a gép.

Az RND egy intervallumba eső véletlen számot ad. Ez az intervallum egyes gépeknél a $[\emptyset; 1]$ intervallum, más gépeknél elő lehet írni az intervallum határait. A keletkező szám \emptyset lehet, az intervallum felső határértékével egyenlő nem lehet.

Az RND által kiadott számokban semmi szabályosságot nem látunk, pont ezért mondjuk véletlennek.

Az igazság az, hogy ezek nem véletlen számok, csak nagyon sok számból válogat a gép. Így aztán álvéletlen szám a helyes megnevezés.

Könnyen nyerhetünk bármilyen intervallumba eső véletlen számot azokon a gépeken is, ahol nem lehet előírni az intervallum határait.

$100 \times \text{RND } \emptyset \text{ és } 100 \text{ közötti } 50 + 50 \times \text{RND } 50 \text{ és } 100 \text{ közötti véletlen számot ad.}$

A véletlen klasszikus megtastesítője a kockadobás. Próbáljuk meg ezt programmal utánózni.

$6 \times \text{RND } \emptyset \text{ és } 6 \text{ közötti véletlen számot ad, de nekünk egész számra van szükségünk. } \text{INT } /6 \times \text{RND}/$

Viszont \emptyset és 5 közé eső egész véletlen számokat ad, hiszen az INT függvény lefelé kerekít.

A végső megoldás: $1 + \text{INT } /6 \times \text{RND}/$

A véletlen szám előállításának fontos szerepe van általában a játékoknál, de bizonyos folyamatok modellezésénél is. Sőt arról is meggyőződhetünk, hogy a tanulást segítő programokban is helye van. Ilyen példa ugyanis található a TV BASIC tankönyvében a szorzótábla gyakorló program.

Mint minden program, ez is tökéleltsíthető. A számítógéppel való foglalatoskodás úgy tünik, önmagában örömet okoz a gyerekeknek, a programmal való tanulás már olyannyira örömteli lehet, hogy már észre sem vesszük, hogy tanulunk.

Egy pillanatra térjünk vissza a véletlen ill. álvéletlen számokhoz. Ha kifejezetten ez a szándékunk, a RANDOMIZE /x/ utasítással elérhetjük, hogy a gép véletlen számok sorozatát mindig ugyanattól a tagtól indítja. Ez segíthet például a program tesztelésénél, amikor nem előnyös, ha minden alkalommal más számokkal dolgozik a program.

Amiről még beszélünk, nem kapcsolódik szorosan a függvények témaköréhez, inkább az adatbevitelhez, bár nevezhető függvénynek is.

Az INKEY\$-ről van szó. Az adatbevitelt eddig az INPUT utasítással bonyolítottuk. Ennek azonban több hátránya is van.

1. A képernyőn mindig ott a kérdőjel, ami nem mindig esztétikus. Képzeljünk magunk elé egy ragyogó grafikájú játékot, ahol a billentyűzettel kell irányítani valamit. Szóval a kérdőjel ilyenkor nem kívánkozik a képernyőre.
2. Minden esetben nyomni kell a sorzáró billentyűt.
3. Vessző és kettőspont nem vihető be a szövegben sem.

4. Hibás bevitel esetén hibaüzenetet ír ki a gép és a bevittelt meg kell ismételni. A hibaüzenet a képernyőn marad, ami sokszor nem kívánatos.

Létezik azonban másfajta bevíteli utasítás is az INKEY\$ ill. a COMMODORE-nál a GET

```
2Ø A$= INKEY$
```

Ennek a sornak a hatására az A\$ változóba 1 betű /jel/ kerül, az amelyet az utasítás végrehajtásakor éppen bebillentyűzünk.

Egy rövid példaprogram:

```
1Ø A$=INKEY$
```

```
2Ø PRINT A$
```

```
3Ø GO TO 1Ø
```

Ha futtatjuk a programot, a lista először kifut a képből. Végtelen ciklus van. Ha lenyomunk egy billentyűt, a betű megjelenik, de rögtön ki is fut a képernyőről. Ennek magyarázata az, hogy amikor egy billentyűt sem nyomunk le a gép nem vár, hanem A\$-ba egy Ø hosszúságú szöveget helyez A\$=" " és ez nyomtatja ki a PRINT mindig új sorba.

Megváltoztatjuk a programot, hogy csak akkor írjon ki, ha A\$ nem üres.

Az INKEY\$ utasítás /GET/ használata általánosan elterjedt:

1. Olyan esetekben, amikor a program választási lehetőséget kínál. Példa erre pl. egy raktárkezelő program, amely a képernyőn először megjeleníti a MENÜT;
2. Ugyancsak nagyon gyakran szerepel az INKEY\$ játék programban az előbbi esettel ellentétben nem vár a gép és ha nem nyomtuk le időben a billentyűt, bosszankodhatunk.

Két utasítással foglalkozunk még, amelyek közül csak

az egyik egyik nevezhető függvénynek, a másik nem.

A PEEKn utasítás kikeresi a számítógép memóriájának n. sorszámú rekeszét és ennek tartalmát teszi a kijelölt változóba ill. kiírja.

Ennek az utasításnak a fordítottja a POKE m. n, amely a memoria m-edik rekeszébe tölti n értéket /N csak 0 és 255 közötti egész szám lehet./

TANÁCSOK A TANULÁSHOZ

Az adásban bemutatott utasítások leírását a könyv 8. 11. és 15. fejezetében találhatjuk meg, és természetesen az összefoglaló táblázatban.

Gyakorlásként érdemes néhány felhasználói függvényt elkészíteni. Az INKEY\$ utasítás használatára legkézenfekvőbb példa a házi feladatként is szereplő rajzoló program, ez több-kevesebb változtatással minden géptípuson elkészíthető.

Az adás vázlatos tartalma:

Gyakran szükséges, hogy a számítógép memóriájában sorban tárolt bizonyos adatokhoz a sorszámuk alapján is hozzá tudjunk férni. Tipikus példa erre mondjuk egy sportverseny eredményeinek nyilvántartása.

Ilyen és hasonló problémák megoldása tette szükségessé a BASIC-ban az ugynevezett tömbök használatát. Egy tömb azonos nevű változókból áll. A tömb elemeit a közös név után tett sorszámmal, vagy sorszámokkal különböztetjük meg egymástól. Tömböt alkothat a hónapok napjainak száma,

H/1/,	H/2/,	H/3/,	stb.
31	28	31	stb.

A hét napjainak nevei

NS/1/,	NS/2/
hétfő	kedd

vagy mondjuk egy osztály tanulóinak tanulmányi átlagai.

A/1/,	A/2/,	stb.
-------	-------	------

Térjünk vissza a változókkal kapcsolatos korábbi hasonlatunkhoz, mely szerint a gép tárolója egy fiókos szekrény, a névvel ellátott fiók a változó.

A tömb ebben a szekrényben egy olyan fiók, amely sorszámozott további fiókokra oszlik.

Ha a fiók neve F, a rekeszeké F/1/ F/2/ stb.

A fiók a tömb, a rekeszek az indexes vagy tömb változók.

A játékot folytatni is lehet. Pl. Az F/1-es alfiókot további al~~al~~alfiókra bonthatjuk. Ezeknek neve F/1,1/, F/1,2/, F/1,3/, f/1,4/ stb.

Ugyanezt megcsinálhatjuk a többi alfiókkal.

F/2,1/, F/2,2/, F/3,1/, F/3,2/ stb.

és máris előttünk áll egy kétdimenziós tömb.

És ha már belejöttünk, miért ne folytassuk.

Egyetlen fiókban már egy egész raktári polcrendszert hoztunk létre és mellesleg egy háromdimenziós tömböt.

Az eljárást lehet folytatni, elképzelni már egy kicsit nehezebb. Pedig ha utánanézzük a gépkönyvben, a gépek általában nem korlátozzák a definiálható tömbök dimenzióját. Elvileg akár száz dimenziós tömböt is meghatározhatunk.

Természetes, hogy egy ilyen polcrendszer elég tekintélyes helyet elfoglal a gép memóriájában.

A tömböket általában a program elején, de mindenesetre felhasználásuk előtt definiálni kell. Erre szolgál a DIM utasítás.

Pl. DIM A/3,5,2/ egy 3x5x2, azaz harminc rekeszből álló polcrendszert ad meg.

Ahogy a változók lehetnek szövegesek, ugyanugy léteznek string tömbök is. A konvenció ugyanez, a tömb nevét egy § karakterrel kell kiegészíteni a végén.

Egy egyszerű feladat, amelyből a tömb változó használatának előnyei kiderülhetnek.

Van mondjuk egy érettségi előtt álló középiskolai osztály. Tegyük fel, hogy mi vagyunk az osztályfőnökök és

számítógépre visszük az osztálynaplót.

Egy kétdimenziós tömbben tároljuk a gyerekek tanulmányi eredményét az egyes érettségi tantárgyakból.

A tömb ismeretében sok mindent nagyon egyszerűen ki lehet programmal számítani.

Pl. az egyes gyerekek tanulmányi átlageredményét az érettségi tárgyakból, - az egyes tárgyak átlageredményét az osztályban, - az egész osztály összetett átlageredményét.

Hogy a program valóban osztálynaplóként működjön, az szükséges, hogy ne csak az egyes tantárgyakból elért osztályzatok átlagát tároljuk. Ha minden egyes érdemjegyet tárolunk, nagyon helyigényes.

A megoldás: egy tömbben tároljuk az átlagosztályzatokat tanulóként és tantárgyanként. Egy másik ugyan ilyen méretű tömbben tároljuk, hogy az előbbi átlag hány érdemjegy átlaga.

Igy ha mondjuk Kovács Pisti matekból ötösre felel, ki tudom számítani az új átlagosztályzatát.

/Régi átlag X osztályzatok száma + új osztályzat, osztva osztályzatok száma + 1./

Ha a gyerekekre nem számokkal akarok hivatkozni, egy külön egydimenziós stringtömbben kell tárolni a tanulók neveit.

A tömbök alkalmazásának bemutatására szerepel az adásba a sporteredményeket nyilvántartó program, amely tömbben tárolja a versenyzők neveit, és elért eredményeiket. Ennek a programnak az elkészítése során merül fel a sorbarendezés szükségessége. A sorbarendezés lényegét egy lehetséges egyszerű algoritmussal is bemutatja az adás.

Kézenfekvő a gondolat, hogy az ugynevezett táblás játékok pillanatnyi állását kétdimenziós tömbökben ábrázoljuk.

Erre is látunk példát az adás végén az u.n. játék bemutatásakor. A program végleges formájának elkészítése a nézők feladata.

A bemutatott programok az oktatócsomag mellékletben ill. adathordozók is megtalálhatók.

TANÁCS A TANULÁSHOZ

A tömbökkel kapcsolatos tudnivalókat a tankönyv 9. fejezetében találhatják meg egy egyszerű példa kapcsán kifejtve.

Gyakorlásként egy naptár /ill. öröknaptár/kiíró program elkészítését, valamint a torpedó program megtervezését és kódolását javasolhatjuk.

```
1 REM ⌘ EREDMENY NYILVÁNTARTÁS ⌘
3 INPUT " A RESZTVEVŐK SZAMA"; V
5 DIM N$ /V/, E/V/
10 REM ⌘ ELŐKESZITES
15 PRINT "O NEVBEIRÁS"
20 FOR R=1 TO V
40 PRINT
50 PRINT "RAJTSZAM:"; R; "...NEV";
60 INPUT N$ /R/
70 NEXT R
100 REM ⌘ EREDMENYBEIRÁS ⌘
110 INPUT "RAJTSZAM, EREDMENY:"; R,e/R/
140 IF R>0 THEN 120
```



```

200 REM * RENDEZES *
210 C=0
220 FOR I=2 TO V
230 IF E/I-1/= E/I/ THEN 280
240 M=E/I/ : M$ = N$ /I/
250 E/I/=E/I-1/ : N$ /I/ = N$/I-1/
260 E/I-1/=M : N$ /I-1/= M$
270 C=1
280 NEXT I
290 IF C=0 THEN 210
300 REM * KIIRÁS *
310 PRINT "HELYEZES NEV PONT"
320 FOR R=1 TO V
330 PRINT
340 PRINT R; TAB(10/); N$/R/; TAB(31/); E/R/
350 NEXT R

```

Az adás rövid tartalma:

Ha a személyi számítógépeknek a legtöbb embert érintő alkalmazását keressük, valószínűleg a játékot kell az első helyen emlitenünk. Valóban a műszaki és gazdasági számítások, adatfeldolgozási feladatok mellett a számítógép szórakoztató, de mindenesetre képességfejlesztő szerepet is játszik.

A számítógép azért kedvelt játszótárs, mert változatos játékokat kínál, a játékos akciójára gyorsan válaszol, értékeli annak eredményeit és végül: nem csal. A számítógépes játékok és a BASIC nyelv - noha nem minden játék program írodott ezen a nyelven - erősen összekapcsolódtak. Ennek az az oka, hogy nagyon sokan vannak, akik csupán szórakozásból - egyéb komolyabb feladataik mellett - BASIC nyelvű játékprogramot írnak. Többek között ezért is szinte kötelező, hogy egy BASIC tanfolyam témái között a játékprogramozás is szerepeljen.

Mindemellett a játékok általában sok ötletet igényelnek, sok alternatívát kezelnek, sok funkciót valósítanak meg, tehát jó erőpróbát jelentenek a tanuló programozók számára. Nem véletlen tehát, hogy mi is foglalkozunk velük.

Szót ejtünk az adásban arról, hogy egyáltalán milyen típusu játékprogramok léteznek, s ezek közül melyik valósítható meg BASIC nyelven.

Másrészt arról, hogy mi a játékprogramok jellegzetesége, miben különböznek más programoktól.

Többféle játéktípus létezik. A csoportosításnál kiindulási szempont először maga a játék. Léteznek u.n. kaland típusu játékok.

Második csoport az akció típusú játékok, amelyek ügyességet, reflexet igényelnek és fejlesztenek. Ezekben el kell szaladni, ugrani, lőni a megfelelő pillanatban.

Léteznek u.n. stratégiai játékok, ezek valamely egyébként is közkedvelt játék számítógépes megvalósításai.

A szimulációs játékok: vagy valamilyen fizikai folyamatot szimultálnak, pl. a repülést illetve a repülőgépvezetést, vagy valamilyen helyzetet utánoznak: ilyenek a jégkorong, a foci, stb.

A játékok kimenetele itt a játékostól és a véletlentől függ és a sok variációs lehetőség és a véletlen események miatt válik érdekessé. A fokozatosságot a játék programozásban is be kell tartani.

Viszont léteznek aránylag eszközökkel megvalósítható, mégis igen izgalmas játékok.

Jó példa erre a szunyog!

A játék lényege: a képernyőn megjelenik egy szoba ágygal és a minket megszemélyesítő figura. Véletlenszerűen megjelennek a szunyogok a szobában. Ezeket kell adott idő alatt összefogdosni, majd az ágyhoz menni és lefeküdni aludni. Ha nem sikerül összefogdosni a szunyogokat, azok nem hagynak aludni, ami kellemetlen no

meg pontlevonással jár.

Amennyiben lehet egy ilyen rövidke program modulszerkezetéről beszélni, a program a következő modulokból áll:

- Kiírja röviden a játékszabályokat / ha nem fér a memóriába, ez elhagyható/.
- Felrajzolja a szobát és az ágyat.
- Véletlenszerűen generálja a szunyogokat
- Billentyű figyeléssel megoldja a figura mozgatását. Itt külön probléma a falnak ütközés esete.
- Figyeli a szunyogok elkapását.
- Megvizsgálja az eredményt.
- Az eredmény alakulását esetleg rosszmájú megjegyzésekkel kíséri.

Ezután nézzük meg milyenek a jó játékprogram funkciói és tulajdonságai.

A gép egyrészt játszik, tehát személyt, helyzetet, eseményt helyettesít, szimulál.

Másrészt adminisztrál, megjeleníti az eredményt, a játéktáblát, jelzi a győzelmet, a nyereményt, stb.

A tulajdonságok:

- Jó megjelenés, ha szövegben érintkezik a gép a felhasználóval, a szöveg áttekinthető, világos legyen.
- Ugyanugy látható legyen a játéktér, a tábla, az eredmény megjelenése.
- Fejlett társalgási nyelv. Egy jó játékprogramnak illik bemutatkozni. Ismertetni a szabályokat. Esetleg megjegyezni a partner nevét. Mindent jeleznie kell, ha vár, hogy miért, hogy mire vár, ha léptünk, válaszoltunk, hogy lépésünket megértette. Ha rosszul léptünk figyelmeztet, stb.

- Fontos: A játékprogramban nem fordulhat elő gépi hiba-jelzés. Gondoljuk el milyen illuzióromboló, ha egy szépen szerkesztett kép közepén megjelenik:

? DIVISION BY ZERO ERROR

Milyen feladatokat jelent egy játék megvalósítása a programozó számára.

- Meg kell ismerni /ki kell találni/ a játék algoritmusát és azt gépre kell vinni. Ez tartalmazhatja a játék szabályait, milyen feltételek mellett ki nyer.
- Véletlen generálással elő kell állítani valamely kezdő vagy közbeeső helyzetet.
- Érzékelni és jelezni kell a célbaérés tényét. Meg kell oldani a játék figuráinak mozgatását a képernyőn. Ez, mint a grafikánál már láttuk, kitörléssel és ujrarajzolással megvalósítható.
- Mérsni kell az időt, számlálni az eredményt, ez általában ciklusutasítással történik.

Talán feltűnt, hogy a példák között nem volt szó olyan játékokról, mint pl. a repülésszimuláció vagy a létrás-emberke.

A képeken a mozgás látványát az biztosítja, hogy a gép másodpercenként 15-20-szor változtatja az emberke helyzetét, közben figyel, hogy nem esett-e lyukba, nem ütközött-e, stb.

A repülésszimulációnál a kép csak kb. 0.5 másodpercenként változik, de teljes egészében ujrarajzolódik és közben a gép 10-15 differenciát egyenlettel számol. Ilyen sebességű számítást és képrajzolást BASIC program nem tud végezni. Ezt bizonyítja egy egyszerű, játéknak is tekinthető programocská.

```
10 FOR I=1 TO 999
```

```

20 IF AND /0/-0.5 THEN PRINT "/": GO TO 40
30 PRINT " "
40 NEXT I
50 GET A$: IF A$=" " THEN GO TO 50
RUN

```

A gép minden karakter helyére vagy / jelet rajzol. A képernyő teleírása a COMMODORE számítógépen 14 másodpercig tart, ami egy repülésszimulációnál bizony lassu lenne. A játékprogramoknak gazdag irodalma és piaca van, de sokkal izgalmasabb ujat irni.

TANULÁSI TANÁCSOK

A játékprogramozás nem vizsgaanyag, ennek ellenére jó erőpróba lehet bárkinek egy nem túl bonyolult játékprogram elkészítése. Mindenképpen hasznos egy játékprogram működésének megértése, szerkezetének tanulmányozása. Itt az alkalom, hogy a sorozat elején szereplő emberevő programot bonckés alá vegyük, megértéséhez minden ismeret a birtokunkban van.

A korábbi adásban feladott és ebben az adásban bemutatott TORPEDÓ c. játékprogram ugyancsak szerepel a mellékletben ill. adathordozón.

A műsorban illusztrációként bemutatott gyári készítésű profi játékprogramok természetesen védettek és így nem lehetnek részei oktatócsomagunknak.

XIII. GRAFIKAI LEHETŐSÉGEK

Az adás vázlatos tartalma:

A számítástechnikai eredményei közül - különösen kívül-állok a számítógépes grafikát tartják a leglenyűgözőbbnek.

A legutóbbi időkig, a személyi számítógépek elterjedéséig a számítógépes grafikát olyan területeken alkalmazták elsősorban, ahol a kutatás, a tervezés vagy a gyártás alapja rajz volt.

Napjainkban a számítógépes grafika alkalmazása terjedőben van az ügyvitel területén is, ahol a grafikonok, oszlop- és kördiagramok, statisztikai térképek sokkal áttekinthetőbb és könnyebben elemezhető formában tartalmazzák az eredményeit, mint a korábban megszokott táblázatok.

Ma tehát a grafika az ember-gép kapcsolata+ emberibbé tételének eszköze is. A sorozatban többek között ezért kapott hangsúlyt.

Mint már említettük, a BASIC nem grafikai alkalmazásokra kifejlesztett programozási nyelv, a különböző géptípusok grafikai lehetőségei még annyira sem egységesek, mint a BASIC egyéb területei. A gyártók egyéni elképzelései és érdekei itt sokkal jobban érvényesülhettek, mint a többé-kevésbé szabványosított BASIC-ban.

A gép műszaki adottságai eléggé meghatározók. A külön-külön megjeleníthető grafikus elemek száma, a felbontás, a műveletvégzés sebessége, valamint az, hogy az előállított kép szines-e vagy sem, eleve eldöntik az alkalmazási lehetőségeket. Természetesen ötletességgel, türelem-

mel és sok munkával itt is sok mindent pótolni lehet, de pl. a színeket nem.

Az adásban a teljesség igénye nélkül felsorakoztatunk néhány grafikai lehetőséget, effektust, amelyek BASIC programokban is alkalmazhatók.

Keretezésről, a képernyő szélével párhuzamos vonalak rajzolásáról korábban már szó esett. Viszont ugyancsak gyakran szükség van pl. grafikon készítésekor két pont összekötésére egyenes szakasszal.

Ennek programkészlete bár nem túl bonyolult, kicsivel több utángondolást igényel, mint a keretezés. Pl egy pont koordinátája csak egész lehet, a gép kerekít, ebből bonyodalmak adódnak. A gyengébb grafikájú gépeken, mint a ZX 81. és a HT, érdemes a lépésközt megnövelni és inkább szaggatotr vonalat rajzolni. Így kevésbé látszik lépcsőzetesnek.

A pontösszekötő programot érdemes minél általánosabb formában szubrutinként megírni.

A körrajzolásról szintén esett szó a szögfüggvények kapcsán. Csak néhány kiegészítés.

- Szintén érdemes belőle szubrutint csinálni /ha nincs eleve a gépen/.
- A durvább felbontású gépeken itt is inkább hagyjunk ki pontokat, a szaggatott kör kevésbé látszik lépcsősnek.
- Néhány érdekes effektus.

Több kört rajzolunk azonos középponttal, növekvő sugárral = céltábla.

Ugyanez, ha az előző kisebb sugarú kört kitöröljük = felfújódó léggömb.

- Ha az előző kört kitöröljük, következő fázisban ismét berajzoljuk, hullámszerű látványt kapunk..

Az adásban ugyancsak bemutatunk egy sokszög rajzoló programot, amely kellően nagy oldalszám esetén már kört rajzol. Listája az egyenesrajzoló programéval együtt megtalálható a mellékletben.

Szinte valamennyi gépen találhatunk olyan karaktereket, amelyek nem betűk, nem számok, nem írásjelek, hanem valamilyen grafikus ábrát jelenítenek meg. Ezek kombinálása, egymás mellé rakása sok esetben segít valamely bonyolultabb figura, ábra kialakításában.

A SINCLAIR és a PRIMO számítógépeken ezen túlmenően lehetőség van u.n. felhasználási grafikus karakterek definiálására. Ezeket a SPECTRUM esetében egy 8x8-as rácsmezőben magunk tervezhetjük meg. A SPECTRUM-nál az így megtervezett karaktert 8db bináris szám formájában vihetjük be a gépbe és ettől fogva a következő kikapcsolásig használhatjuk. Ahol a háttértől eltérő szint akarunk ott 1-et írunk, ahol egyezőt, ott 0-at.

A PRIMO esetében a bemutató kazettán található karakter nevű programmal végezhetjük el a definiálást igen kényelmesen.

A magunk definiálta karakterek felhasználásával érdekes hatásokat érhetünk el. Rakjunk össze pl. egy gépkocsit. Keréknek kétféle karaktert is definiáljunk, a kerék két különböző forgási fázisnak megfelelőt. Ha ezeket megfelelő ütemben váltogatjuk, úgy látszik, mintha a kerék forogna.

Másik példa: ha velemilyen játékprogramhoz labirintust akarunk készíteni, érdemes un. "sövény" karaktert definiálni.

Egy karakteren vagy soron belül az előtér ill. háttér szín váltogatásával, villogtatásával figyelemfelkeltő hatást érhetünk el. Ennek egy felhasználói területe az

u.n. menü, amikor egy felhasználói program a felhasználó választásától függően más-más részfeladatot old meg. Ilyenkor a választás jelzésére megfelelő a villogtatás. Az egész képernyő háttérszínének változtatása esetleg hanghatással kombinálva a robbanás, az összeomlás, az összeütközés illuzióját kelti, amint erre a játékprogramban jócskán láttunk példát.

A számítógépes grafika népszerűségének növekedésével egyre szaporodnak a grafikát segítő készen kapható segédprogramok és eszközök is. Ezek közül a Cambell nevű, a különböző stilusu és típusu betűkkel való írást teszi lehetővé. Mi is használtuk egy műsorban.

A Melbourne Draw a rajzkészítést könnyíti meg.

A COMMODORE-hoz kapható grafikai segédletek közül a PANDA egy programból /kazettán/ és egy berendezésből áll.

Ez egy palatábla szerű kis szerkezet egy kis pálcikával és két gombbal. A program indulásakor felrajzolja a menüt, vagyis hogy milyen típusu vonalak, idomok rajzolhatók és milyen színre szinezhetők. A két gomb közül az egyikkel visszahívható a menü, a másikkal véglegesíthető a megrajzolt ábrakészlet.

A képen diszken tárolhatók és visszatölthetők. Mint ez is itt, amelyet profi grafikus készített kb. 15 perc alatt.

Az adásban szó esik a READ és a DATA utasításokról is egy morse kódoló program kapcsán.

A grafikáról azért két dolgot nem árt megemlíteni.

Az egyik: a finom felbontású, pláne színes grafikához sok memória kell.

A másik: a nagyfelbontású mozgó grafikához sok-sok művelet másodpercenként, vagyis nagy sebességű számítógép kell. Ezért aztán nem kell csodálkoznunk, ha kis mikró-gépünkkel nem tudjuk leutánozni mondjuk a Csillagok háborúja c. film jeleneteit.

Persze a fejlődés itt sem áll meg. Nap, mint nap jelennek meg az egyre gyorsabb kapacitású, ugyanakkor egyre kisebb méretű számítógépek.

És teszük, ha nem is valósággá, de láthatóvá a lehetetlent.

TANULÁSI TANÁCSOK

A grafikai lehetőségekkel kapcsolatban elsősorban az egyes géptípusok gépkönyveire támaszkodhatunk.

Mindenképpen érdemes elkezdeni egy grafikai szubrutin gyűjtemény kiépítését, kezdve a pontrajzolástól, az egyenes, a sokszög húzásán át a körrajzolásig, "satirozó" vagy színező programokig, vagy az oszlopdiagram készítéséig.

EGYENESRAJZOLÓ PROGRAM

```
300 INPUT "KEZDŐPONT"; X1, Y1
310 INPUT " VEGPONT"; X2, Y2
320 IF X2=X1 AND Y1=Y2 THEN SET /X1,Y1/: GOTO
    590
330 IF X1=X2 THEN L=0 : GO TO 500
340 IF Y1=Y2 THEN M=0 : GO TO 400
350 M= /Y2-Y1/ /X2-X1/
360 IF ABS/M/ 1 THEN L=1/M : GO TO 500
400 Y=INT //X-X1/*M+Y1+0.5/
420 SET /X,Y/
430 NEXT X
440 GO TO 590
500/ FOR Y=Y1 TO Y2 STEP SGN/Y2-Y1/
510 X= INT /Y-Y1/* L+X1+0.5/
520 SET /X,Y/
530 NEXT Y
590 STOP /RETURN/
```

SOKSZÖG/KÖR/RAJZOLÓ PROGRAM

```
900 INPUT "KOZÉPPONT"; XK,YK
910 INPUT "SUGAR"; R
920 INPUT "OLDAL"; N
930 Xé=XK+R:Y1=YK
940 FOR FI=0 TO 360 STEP 360 N
950 F2=F1*PI/180
960 X2=INT/XK+R*COS/F2//
970 Y2=INT/YK+R*SIN/F2//
980 GOSUB 320
990 X1=X2:Y1=Y2
1000 NEXT FI
1010 STOP
```

```

1 REM ⌘ MORSE ⌘
2 PRINT "O" /CLS/
5 DIM A$ /26/
10 FOR I=0 TO 25
20 READ A$ /I/
30 NEXT I
40 INPUT "KEREM A SZOVEGET"; T$
50 K=LEN/T$/
60 FOR J=1 TOK
70 M$ MID$/T$,J,1/
80 PRINT A$/ASC/M$/-ASC/"A"//;" ";
90 NEXT J
100 PRINT: PRINT: PRINT
900 REAM ADATOK
1000 DATA .-, -. . ., -. - ., -. . ., ., . . - ., -- .
1010 DATA . . . ., . ., . - - -, - . -, . - . ., --
1020 DATA -. , - - -, . - -, - - . -, . - ., . . ., -
1030 DATA . . -, . . . -, . - -, - . . -, - . - -, -- .

```

A D A T Á L L O M Á N Y O K

Az adás vázlatos tartalma:

A személyi számítógépek rajzolási lehetőségeiről megállapítottuk, hogy általában itt a legnagyobb az eltérés az egyéb gépek között. Az is kiderült, hogy a BASIC viszonylagos lassúsága nem kedvez a grafikus megjelenítésnek, főleg ha mozgást is szeretnénk a képernyőre varázsolni.

A COMMODORE gép ebből a szempontból jelentősen különbözik a többitől. A BASIC-ből közvetlenül kezelhető grafikája nincs is. Viszont rendelkezik egy rendkívül érdekes és hatásos folt /Sprite/ rajzolási technikával, amely mozgó ábrák megjelenítését is lehetővé teszi. A COMMODORE rajzolási technikájának elsajátításához azonban mélyebben, jobban bele kell bujnunk a számítógépbe, jobban meg kell ismernünk a szerkezetét, hiszen mint mondtuk, nincsenek külön grafikus BASIC utasítások. A meglevőket kell felhasználnunk, amelyek nyilván nem rajzolásra tervezettek.

Emlékezzünk vissza, hogy amikor a változókról beszéltünk, a számítógép memóriáját egy fiókos szekrényhez hasonlítottuk. A fiók feliratá volt a változó neve, a fiókban tárolhattuk a különböző adatokat, számokat és betűket.

Nos, ha tovább szeretnénk vinni a hasonlatot, azt kell mondanunk, hogy a fiókok tovább oszthatók rekeszekre. Egy rekeszbe egy karaktert, betűt, számot vagy írásjelet tudunk elhelyezni.

A rekesz, vagy byte /bájt/, a legkisebb memória elem, amelyhez közvetlenül hozzá tudunk férni. A rekeszeket a gép a fiókfelosztástól függetlenül megszámozza 0-tól a COMMODORE esetében 65536-ig. Ezek a számok a memória-rekesz címei. A memória legkisebb címezhető része tehát a byte. Amikor programunkban kijelölünk egy változót, a gép feljegyzi ennek nevét, majd hozzárendel ehhez, a változó típusától függően megfelelő számú bájtot és feljegyzi ezek címét a memóriában.

A számítógép elektronikus eszköz lévén, nyilván senki sem gondol arra, hogy ezekbe a rekeszekbe a betű képét vagy rajzát helyezi el a gép, hanem inkább valamiféle kódját.

1 byte 8 bitből áll, egy bit pedig egy két állapotú áramkori elemnek felel meg.

Amikor a memória egy byte-jába írunk, a gép a byte biteit állítja megfelelő helyzetbe, az adatnak megfelelően. A byte kiolvasásakor pedig azt nézi meg, milyen állapotban vannak az egyes bitek.

Ha csak egy bit tartalmát akarjuk vizsgálni vagy módosítani, kénytelenek vagyunk az egész byte-tal foglalkozni, t.i. az a legkisebb hozzáférhető egység.

A tár egy byte-jába - amint azt már említettük - a POKE BASIC utasítással lehet valamilyen adatot beírni. Formája:

x POKE cím, tartalom.

A cím 0-65535-ig terjedhet, mármint a COMMODORE-nál.

A tartalom egy max. 255 értékű tízes számrendszerbeli szám. A byte-ba természetesen ennek a számnak a kettes számrendszerbeli megfelelője kerül.

A 255 pl. csupa egyes értékű bitet, a 0 csupa 0 értékű

bitet, a 2-es hátulról a második helyen 1-es, a többin 0-át jelent. Így a POKE-kal megoldható a tár egyes biteinek megfelelő beállítása. Amint látni fogjuk, erre szükség is lesz a grafikánál. A tár valamelyik byte-ját a PEEK függvényvel olvashatjuk ki. A címtartomány ugyanaz mint előbb és a kiolvasott érték is. Először POKE-kal beviszünk egy számot egy címre, majd PEEK-kel kiolvashatjuk.

```
Legyen pl POKE 1524,83
```

```
PEEK
```

Ilyenkor a képernyő tartalma megváltozik.

Igy szerzett tapasztalatainkból arra lehet következtetni, hogy a gép a memória egy részét használja a képernyő tartalmának és a vele való tevékenységeknek a tárolására.

Ez a többi gépnél is így van, csak idáig nem kényszerültünk foglalkozni vele. Alaphelyzetben 1624-2023-ig tárolódik a képernyőt alkotó 25x40=1000 karakter helyi tartalma, 55296-56295 pedig ezek színre vonatkozó adatainak kódja.

Van a COMMODORE-on másik grafikai megjelenítési mód is. Ehhez a képernyőt vízszintes irányban 320, függőleges irányban pedig 200 pontra bontja fel. A pontokat ugyszintén a képmemória byte-ok feltöltésével lehet ábrázolni.

Ezen kívül meghatározhatunk max. 8 db u.n. sprite-ot, vagy foltot. Egy folt a képernyőn vízszintes irányban 24, függőleges irányban pedig 21 pontból áll /504/. A folt a képernyőn bárhova elhelyezhető és áthelyezhető /mozgás/. A képernyőn egyszerre legfeljebb 8 folt jeleníthető meg, de ezek ki és bekapcsolható, azaz el-tüntethetők és visszaállíthatók.

A foltokat mind vízszintes, mind függőleges irányba kétszeresére lehet nagyítani.

A folt minden pontjának megfelel a memóriában egy bit. Ha a bit értéke \emptyset , a pont színe a háttér színével egyezik meg, vagyis nem látható. Ha 1, akkor ettől eltérő. Ezt a tényt lehet felhasználni a folt alakjának a megtervezésére. Egy folt 504 pontja tehát 63 byte-ot foglal le a memóriában összesen. Az egyszerűség kedvéért ezt még kiegészítik 64-re.

Hogy ez a 64 byte-os egység hol található a memóriában, azt az u.n. folt mutató byte-ok adják meg. Ezekből ezek szerint tehát 8 db-nak kell lenni.

A foltmutatóban lévő szám határozza meg, hogy a tár hányadik 64 byte hosszúságú darabjában található a folt meghatározása. Akárhová természetesen nem tehetjük, erre vannak megkötések. A POKE 2046,192 pl. 12288-as címtől helyezi el a folt adatait.

A foltokat az 53269 című byte megfelelő bitjeinek 1-re állításával lehet megjeleníteni /bekapcsolni/, kikapcsolni ugyanezeknek a biteknek \emptyset -ra állításával.

Ha pl. a harmadik foltot akarjuk bekapcsolni 8-at kell írni az 53269 című byte-ba.

A foltokat 16 különböző színben lehet megjeleníteni. Minden folthoz tartozik még egy szín byte, amelynek tartalma meghatározza a folt színét.

Külön byte, az 53277-ik ill. a 53271. határozza meg a folt méreteinek vízszintes ill. függőleges irányu kétszerezését, hasonló elven mint a bekapcsolásnál.

A folt helyének megadása a legfelső sor és a bal oldali oszlop helyének meghatározásával lehetséges. Függőlege-

sen 250, vízszintesen 343 pozícióba helyezhető a folt, tehát részben kerülhet a képernyő fölé és mellé. Ilyenkor csak egy része látható.

Vízszintes irányban 1 byte nem elegendő a 343 különböző helyzet tárolására, ehhez 9 bitre van szükség. A 8 folt 9. bitjei egy különálló byte-ot alkotnak.

Ezenkívül megoldható még a sprite-ok átfedése és ütköztetése is.

A foltok meghatározása hasonlóan történik a felhasználó által definiált karaktereknél. Mivel biteket utasítással nem tudunk állítani, egyszerre kell egy egész byte-ot. Ehhez pedig a byte értékét 10-es számrendszerben kell megadni a POKE utasításhoz.

A módszer a következő:

Veszünk egy kockás papírt és felrajzoljuk a folt határait, belerajzoljuk a byte-ok határait és az egyes bitek fölé írjuk a kettes számrendszerbeli helyzetüket. Ahol az alaptól eltérő szint akarunk, oda 1-et írunk. A megfelelő helyi értékeket byte-onként összeadjuk. Az így kapott számokat POKE-oljuk a sprite memória megfelelő című rekeszébe.

Hogy a karakterdefiniálással való hasonlóság teljes legyen, készítsük el sprite-ok felhasználásával a TV BASIC feliratot. A már említett tulajdonságokból adódóan a COMMODORE-hoz meglehetősen sok grafikai segédprogram létezik. Ilyen az u.n. sprite editor is, amelynek működését bemutatjuk.

Már ebben az adásban elkezdik az előadók a következő téma az adatállományok ismertetését:

Az adatállományban /nem a számítógépben, hanem valamilyen külső adathordozón pl. mágneslemezen/ nagy mennyiségű adatot tárolhatunk. Az adatállományok szerkezete hasonlít a tömbökéhez. Az egy dologhoz, valamihez tartozó adatszoportot nevezünk rekordnak, az adatok a rekord mezői.

A rekordok alkotják az adatállományt. Az adatállományok kezelésének lépései: létrehozás, feldolgozás, módosítás. Ennek során a rekordokkal kell műveleteket végeznünk, előbb azonban kapcsolatot kell teremteni az adatállománnyal, azaz meg kell nyitni. A lépések tehát: megnyitás, rekord, műveletek, lezárás. Tehát a műveletek végzetével az állományt le is kell zárni.

Az adásban egy egyszerű anyagnyilvántartó adatállomány létrehozása kapcsán ismerjük meg ennek a folyamatnak a lépéseit.

Az adatállományt létrehozó program listája COMMODORE számítógépre

```
10 REM xLETREHOZÁS
20 REM xMEGNYITÁSx
70 OPEN2,8,2, "Ø:ANYAG,S,W"
80 REM xADATBEOLVASÁSx
90 PRINT "0" /CLS/
100 INPUT "AZONOS ITO? ";A
110 PRINT "      12345678901234567890"
120 INPUT "NEV: ";N$
130 INPUT "MENNYISEGIEGYSEG /KG,DB,M/:"; M$
140 INPUT "MENNYISEG? ";M
150 INPUT "ELSZÁMOLÓ ÁR:";AR
200 REM xIRAS AZ ALLOMANYRA"
210 PRINT x2,A;"",N$;"",M$;"",M;"",AR
```

```
230 INPUT "FOLYTATJA? /I/N/:"F$
240 IF F$ = "N" THEN 80
260 REM xLEZARASx
270 CLOSEZ
280 END
```

TANÁCSOK A TANULÁSHOZ

Az adás témájával nyilván csak azoknak érdemes foglalkozni, akik COMMODORE gépen szándékoznak grafikai programokat készíteni.

Az anyag részletes leírása a tankönyvben is megtalálható. Meg kell jegyezni, hogy a COMMODORE grafikájához meglehetősen sok segédprogram létezik.

Ha egyszer-kétszer a lényeg megértéséhez érdemes is egy-egy sprite kódolását elvégezni, mindenképpen célszerű legalább egy sprite-editor program beszerzése.

Az adatállományok témaköréhez, amely ugyancsak bővebb kifejtést nyert a tankönyvben, ajánljuk a 13. fejezet 9. példájának tanulmányozását is.

Az adás vázlatos tartalma:

Általában a számítástechnikának, de a személyi számítógépeknek is egyik fontos alkalmazási területe a nagy mennyiségű adat tárolása, kezelése és feldolgozása. Gondolhatunk itt akár egy raktár anyagnyilvántartására, egy adott körzet lakosságának pl. egészségügyi adataira éppúgy, mint helyfoglalás adminisztrálására.

A nagy mennyiségű összetartozó adat tárolására két mód van. A programon belül - mint láttuk, például DATA sorokban, vagy változókbán, tömbökben.

Ilyen módszerrel azonban csak max. néhány száz egyed adatait lehet tárolni.

Ezzel szemben, a programtól független, a programon kívüli tárolás esetén elvileg végtelen, de a gyakorlatban is igen sok adat tárolására nyílik lehetőség. Az adatokat ilyenkor mágnesszalagon vagy mágneslemezen tároljuk, így korlátot csak ezen tárolóeszközök kapacitása jelent. Ez mindenesetre nagyságrendekkel nagyobb, mint ha a programban kellene adatokat tárolnunk.

Adatokat a programtól függetlenül u.n. adatállományokban lehet tárolni. Az adatállomány összetartozó adatok valamilyen rendezettségben tárolt gyűjteménye.

Ez a függetlenség azt is jelenti, hogy a meglévő adatállomány feldolgozására bármikor készíthetünk új programokat.

Foglaljuk össze az adatállományokkal kapcsolatos tudnivalókat. A programok mágneses adathordozókra történő kimentésénél láttuk, hogy az azonosításhoz szükséges volt nevet adni a programnak. Ez itt is igaz, az adat-

állomány azonosításához nevet kell neki adni, hogy a többi közül ki lehessen választani a szükségeset. A továbbiakban maradunk az előző adásban említett példánál és leltározzuk a tv stудиót. Az adatállomány neve ANYAG. A dolog természetéből következik, hogy az adatállománynak a raktárban található anyagok nevét, mennyiségét, árát, értékét kell tartalmaznia.

Mint tudjuk, egy anyaghoz kapcsolódó információk együttesének neve rekord. A rekord tartalmazhat nem az anyaghoz, hanem a tároláshoz kapcsolódó információt is. Ilyen pl. a rekord sorszáma.

Esetünkben egy rekord a következő adatokat tartalmazza:

anyagazonosító /szám/
anyagnév /betü/
mennyiség egység /db. méter, kg/
mennyiség
elszámolási ár

Az adatállományban tehát ezek az adatok szerepelnek, minden a raktárban megtalálható anyagra külön-külön.

Egy adatállománnyal kapcsolatban háromféle művelet szokott előfordulni:

- létre kell hozni /ez már megtörtént/
- feldolgozást kell végrehajtani a benne lévő adatok felhasználásával /pl. összesítés, leltár/
- módosítani kell.

Mielőtt azonban az adatállomány rekordjaival bármit kezdenénk, kapcsolatot kell teremteni a gép és az állomány között. Ezt nevezik az állomány megnyitásának. Csak azután tudjuk a rekordokat a számítógépbe beolvasni és adataival számolást végrehajtani.

A feldolgozás végén ezt a kapcsolatot meg is kell szüntetni, vagyis az állományt le kell zárni.

A megnyitásra és zárásra vonatkozó utasítások COMMODE-RE-nál és PRIMO-nál.

```
OPEN i,8,j,"Ø:név,S,W"
```

i=logikai szám

8=lemezegység

j=csatornaszám

S=szekvenciális

W=írás

PRIMO:

```
OPEN "file név" olvasásra
```

```
CREATE "file név" írásra
```

A megnyitott állományból az INPUT utasítással olvashatunk be egy rekordot és a PRINT utasítással írhatunk ki egy rekordot. Az állományt mindkét gépnél a CLOSE utasítással zárhatjuk le.

Egy ilyen számítógépes rendszertől a következőket szokták elvárni:

- kívánságra írja ki a raktárban lévő anyagok készletét a nyomtató,
- anyag be- és kivételezés esetén a változásokat vezesse át az állományon és adminisztrálja a be- és kivétel tényét.

Mindegyik tevékenység egymástól függetlenül bármikor bekövetkezhet. Tehát a részfeladatoknak külön-külön is futtathatóknak kell lenni a gépen. Ilyenkor két megoldás létezik. Az egyik: külön programot írunk mindegyikre és ezeket mindig külön betöltjük, amikor szükséges. A másik megoldás szerint egyetlen programot használunk, amely menüben /étlapon/ kínálja a felhasználónak mindhárom szolgáltatást.

Pl.: Készletjelentés	/1/
Bevételezés	/2/
Kiadás	/3/
Befejezés	/4/

A tevékenységek után irt számok begépelésével választja ki a felhasználó, hogy melyik szolgáltatást kéri. Mind-egyik után természetesen vissza kell térni a menühöz.

Most nézzük milyen programozási feladatokat kell egy ilyen vagy hasonló adatállománynál ellátni.

Legelőször is létre kellett hozni az állományt. Ehhez írásra meg kell nyitni. A létrehozást nyilván ciklikus tevékenységként terveztük meg.

Elképzelhető, hogy a program mindig megkérdezi a felhasználót, hogy akar-e még adatokat felvenni, ha nem, lezárja az adatállományt. Az is megoldál lehet, hogy előre megkérdezzük a felhasználót, hogy hány adatot akar felvenni az adatállományba. Ezután a ciklusban számlálni kell a felvett rekordokat és ha a végére értünk, ugyancsak lezárni a file-t.

A menü program a képernyő törléséből, kiírásából, a felhasználó válaszána kezeléséből és ettől függően feldolgozó modulok valamelyikének hívásából áll.

A befejezést, mivel egyetlen CLOSE műveletből áll, nem célszerű külön modulként kezelni, beépíthető a MENÜ programba.

Következik a feldolgozás megtervezése.

Furcsa módon a legbonyolultabbnak látszó feladat, a készletjelentés elkészítése a legegyszerűbb. Mi a teendő? Legelőbb is a felhasználónak ki kell írni a szolgáltatás címét /KESZLETJELENTES/, hogy meggyőződhessen róla, jó gombot nyomott-e meg. Ezután természetesen meg

kell nyitni olvasásra a már elkészült állományt. Ez az OPEN i,8,j,"Ø ANYAG" utasítással lehetséges. A megnyitott állományból egy xINPUTx i,A,B,C, ...utasítással lehet egy rekordot beolvasni. A rekord adatait ki kell iratni, esetleg a belőlük kiszámolt további mennyiségeket /érték, stb./. Ezután újra beolvasás stb. Ezt is nyilván ciklikusan érdemes csinálni. Természetesen figyelni kell, mikor van vége az állománynak. Mellékes probléma, de nem lényegtelen, fejléct is kell csinálni. Lehetőleg minden lapra.

Ha az állomány elejétől a végéig minden rekordot beolvastunk és még egyet akarunk olvasni, hibajelzés keletkezik, ami megnehezíti pl. a menü programba való visszatérést.

A problémán az segít, hogy a COMMODORE 64 gépen van egy ST nevű állapot /statusz/ byte.

Ha ennek tartalma 64 lesz, az utolsó rekordot beolvastuk. A beolvasás után tehát meg kell vizsgálni ST tartalmát. Ha 64, vissza a beolvasáshoz, ha 64, vége a beolvasásnak, jöhetnek a befejező műveletek.

A KÉSZLETJELENTÉST KÉSZÍTŐ PROGRAM LISTÁJA

```
3Ø REM xKESZLETx
6Ø REM xMEGNYITASx
7Ø OPEN 2,8,2, "ANYAG,S,R"
8Ø REM xADATBEOLVASASx
9Ø PRINT "0" /CLS/
95 INPUT x2,A,NØ,MØ,M,AR
1ØØ PRINT "AZONOSITO .... NEV"
12Ø PRINT "EGYSEG MENNYISÉG" ÉRTEK"
135 ER=MxAR
14Ø PRINT MS,M,ER
22Ø PRINT: PRINT: PRINT
```

```

23Ø IF ST=64 THEN 26Ø
24Ø GET A$: IF A$ = " " THEN 24Ø
25Ø GO TO 95
26Ø REM xLEZARASx
27Ø CLOSE2
28Ø END

```

Az adatállomány módosítása a soros állomány esetén csak az állomány ujrainásával valósítható meg. A változatlan rekordokat egyszerűen átmásoljuk egy másik állományba, a változásnak megfelelően módosítjuk a rekordokat, majd ezt is felírjuk az új állományba.

A MÓDOSÍTÓ PROGRAM LISTÁJA

```

1Ø REM xMODOSITASx
1ØØ REM xAZONOSITO BEOLVASASx
11Ø INPUT "AZ ANYAG AZONOSITOJA:";AA
12Ø REM xALLOMANYOK MEGNYITASAxx
13Ø OPEN 2,8,2, "ANYAG,S,R"
135 OPEN 3,8,3, "ATMENETI,S,W"
14Ø INPUT x 2, A,N$,M$,M,AR
15Ø UJ=ST
16Ø IF A=AA THEN 32Ø
165 PRINT x 3,A,;"",";N$;"?";M$;"",";M;"",";AR
17Ø IF UJ 64 THEN 14Ø
18Ø PRINT "NINCS ILYEN AZONOSITO"
19Ø CLOSE 2, CLOSE 3
2ØØ GO TO 11Ø
32Ø REM xMENNY BEOLVx
325 PRINT "AZONOSITO ... NEV"
326 PRINT A,N$
327 PRINT: PRINT "EGYSEG MENNYISEG AR"
328 PRINT M$,M,AR : PRINT
33Ø INPUT "A KIVETT MENNYISEG:"; KM

```

```

43Ø MM=M-KM
45Ø REM xMODOSITASx
46Ø PRINT x3,A;"",NØ;"",MS;2,"";MM;"",AR
50Ø INPUT x2,A,NØ,MØ,M,AR
51Ø UJ=ST
52Ø PRINT x3,A;"",NØ;"",MØ;"",M;"",AR
53Ø IF UJ 64 THEN 50Ø
54Ø CLOSE 2, CLOSE 3
55Ø OPEN 15,8,15
56Ø PRINT x 15,"SØ:ANYAG"
57Ø PRINT x15,"RO:ANYAG=AMENETI"
58Ø CLOSE 15

```

TANULÁSI TANÁCSOK

Az adatállományok témaköréből a tv-adás csak izelitőt ad. A könyv már részletesebben tárgyalja a témát, de itt is csak az adatállománynak az u.n. szekvenciális típusa szerepel. Már ezzel is sokféle feladat oldható meg, azonban pl. a gépkönyvekből vagy más leírásokból érdemes más típusu adatállományok kezelésével is megismerkedni. /Pl. közvetlen elérésü, vagy relativ/.
/dr. Ury László, Lángos István stb./

Ez a műsor azoknak szólt, akik végignézték a tanfolyamot, végigrágták magukat a könyvön, esetleg már számítógép mellé is jutottak és elhatározták, hogy vizsgára jelentkeznek.

Azok a tanácsok azonban amelyek ebben az adásban elhangzottak, részben vagy egészben nemcsak a vizsgára, hanem általában a programozás tanulására is jórészt érvényesek.

Ezekből foglalunk össze az alábbiakban néhányat.

A külön erre a célra megjelent könyvön, a tv adásokon kívül, a gyakorlati munkához elengedhetetlen annak a gépnek, ill. a BASIC nyelvének a leírása, amelyen a kezdő vizsgázó dolgozni tud.

Ezen túl nem érdemes az irodalmat halmozni.

Saját elkövetett vagy elkerült hibáiból lehet a tanuló programozónak a legtöbbet tanulnia.

Az adásban felvetődő további kérdéskörök, tanácsok:

- Irjunk világosan, áttekinthetően. Azon felül, hogy magunknak előnyös, a program későbbi felhasználója is ember, könnyítsük meg a dolgát.
- Részesítsük előnyben az áttekinthető megoldásokat az elegánsakkal, trükkösökkel szemben.
- Hagyjuk a gépre a mechanikus számolást.
- Ismétlődő részekre használjunk szubrutint.
- Kerüljük a szükségtelen GO TO-kat. Programunkat lehessen felülről lefelé olvasni.
- A változónevek legyenek világosak, lehetőleg a dolog lényegére utalók.
- Az elágazásokat szorosan kövesse a velük kapcsolatos tevékenység.

- A legtöbb probléma túl nagy ahhoz, hogy egy lépésben megírassuk. Kisebb részekre kell bontani. Modularizálni kell. Tanfolyamunk könyvében erre nagyon jó példákat láttunk.
- Ha úgy érezzük rosszul fogtunk hozzá egy programhoz, inkább kezdjük újra, ne toldozgassuk.
- Gyakori hiba, hogy a változóknak nem adnak kezdőértéket.
- Ha rossz a program és hibát keresünk, ne álljunk meg az első megtalált hibánál. Javitáskor ne vigyünk újabb hibát a programba.
- Legyünk tekintettel arra, hogy a FOR ciklusok általában egyszer lefutnak, akármilyenek is legyenek a ciklusváltozó és a határok értékei.
- Egésznek szánt változókat ne definiáljunk lebegőpontosra még tévedésből sem.
Lebegőpontos számokkal nem lehet jól számlálni.
- Hibakeresési módszerek és lehetőségei a TRACE nyomonkövetése, modulonkénti tesztelés.
- Kerüljük a ciklusból ki-be ugrást.
- Gondoljunk a felhasználó által elkövethető hibák jelzésére és kezelésére.

1

```

5 REM EMBEREVO
6 LET x1=1
10 LET y1=1
15 LET x2=30
20 LET y2=20
25 IF INKEY#="v" THEN LET y1=y1-1.5
30 IF INKEY#="c" THEN LET y1=y1+1.5
35 IF INKEY#="m" THEN LET x1=x1-1.5
40 IF INKEY#="n" THEN LET x1=x1+1.5
45 LET x2=x2+SGN (x1-x2)
50 LET y2=y2+SGN (y1-y2)
55 CLS
60 PRINT AT y1,x1;"*";AT y2,x2;"?"
65 IF INT (x1+.5)<>x2 OR INT (y1+.5)<>y2 THEN GO TO 25
70 PRINT AT y1,x1;"RESZVETEM";AT y1-1,x1;"?"
75 PAUSE 100
80 RUN

```

spectrum

2

```

5 REM EMBEREVO
6 LET x1=1
10 LET y1=1
15 LET x2=30
20 LET y2=20
25 IF INKEY#="v" THEN LET y1=y1-1.5
30 IF INKEY#="c" THEN LET y1=y1+1.5
35 IF INKEY#="m" THEN LET x1=x1-1.5
40 IF INKEY#="n" THEN LET x1=x1+1.5
45 LET x2=x2+SGN (x1-x2)
50 LET y2=y2+SGN (y1-y2)
55 CLS
60 PRINT AT y1,x1;"*";AT y2,x2;"?"
65 IF INT (x1+.5)<>x2 OR INT (y1+.5)<>y2 THEN GO TO 25
70 PRINT AT y1,x1;"RESZVETEM";AT y1-1,x1;"?"

```

spectrum

3

```

1 REM
2 REM
3 REM
4 REM
5 REM
10 REM **LE-KW atszamitas**
20 CLS
30 PRINT "LE-KW"
40 INPUT "KEREM A LOERO ERTEKET";LO
50 LET KW=LO*0.736
60 PRINT LO;" LOERO",KW;" KILOWATT"

```

spectrum

4

```

10 REM **LE-KW**
20 CLS
30 PRINT "LE-KW"
35 PRINT "Leallitas 0"
40 INPUT "Kerem a loero erteket";LO
45 IF LO=0 THEN STOP
50 LET KW=LO*0.736
60 PRINT LO;" LOERO",KW;" KILOWATT"
70 GO TO 40

```

spectrum

```

10 REM szorzotabla
20 LET a=INT (10*RND)+1
30 LET b=INT (10*RND)+1
40 PRINT "MENNYI ";a;"*";b;"?": PRINT : INPUT c: PRINT c
50 IF c=a*b THEN PRINT "HELYES": PRINT : PRINT : GO TO 10
70 PRINT "EJNYE-EJNYE": PRINT : PRINT : GO TO 40

```

6

```

1 REM kor
10 INPUT "kozeppont?";x,y
20 INPUT "sugar?";r
30 FOR n=0 TO 2*PI STEP PI/90
40 PLOT x+r*COS n,y+r*SIN n
50 NEXT n
60 PAUSE 100
65 CLS
70 CIRCLE x,y,r
100 IF INKEY$="" THEN GO TO 100
110 LOAD *"m";1;"ellipszis"

```

spectrum

7

spectrum

```

1 REM ellipszis
10 INPUT "kozeppont?";x,y
20 INPUT "nagy tengely?";a
25 INPUT "kistengely?";b
30 FOR n=0 TO 2*PI STEP PI/90
40 PLOT x+a*COS n,y+b*SIN n
50 NEXT n
60 PAUSE 100
70 CIRCLE x,y,a
80 IF INKEY$="" THEN GO TO 80
100 LOAD *"m";1;"lissajous"

```

8

spectrum

```

10 REM lissajous
20 CLS
30 INPUT "fazisszogelteres-rad?";y
40 INPUT "a frekvencia aranya?";x
45 PRINT "fi=";y,"F1/F2=";x
50 LET z=x*100: LET q=x*40
60 FOR t=z TO 10 STEP -1
70 LET w=(3.14*t)/q
80 LET a=70*SIN (w)+120
90 LET b=40*SIN (w*x-3.14*y)+90
100 PLOT a,b
110 NEXT t
120 IF INKEY$="" THEN GO TO 120
130 LOAD *"m";1;"ora"

```



```

10 REM ora
20 FOR n=1 TO 12
30 PRINT AT 10-10*COS (n/6*PI),16+10*SIN (n/6*PI);n
40 NEXT n
50 IF INKEY$="" THEN GO TO 50
60 FOR t=0 TO 200000
70 LET a=t/30*PI
80 LET sx=80*SIN a: LET sy=80*COS a
200 PLOT 128,88: DRAW OVER 1;sx,sy
210 PAUSE 42
220 PLOT 128,88: DRAW OVER 1;sx,sy
400 NEXT t

```

10

"irog"

```

5 IF INKEY$<>"" THEN GO TO 5
6 IF INKEY$="" THEN PRINT "*": GO TO 6
7 PRINT INKEY$;
8 GO TO 5
10 CLS : LET a=1: LET b=1: LET s=1
80 IF INKEY$="" THEN PRINT AT a,b;"*": PAUSE 100: PRINT AT a,b;" " : GO TO 8
90 LET a$=INKEY$
100 IF a$="s" THEN GO TO 190
110 IF a$="t" THEN GO TO 10
120 IF a$="z" THEN LET a=a+1
124 IF a$="n" THEN LET a=a-1
125 IF a>=20 THEN LET a=1
126 IF a<=1 THEN LET a=20
140 IF a$="h" THEN LET b=b-1
150 IF a$="i" THEN LET b=b+1
151 IF b>=30 THEN LET b=1
152 IF b<=1 THEN LET b=30
155 IF a$="v" AND s=1 THEN LET s=2: GO TO 160
156 IF a$="v" AND s=2 THEN LET s=1
160 IF s=1 THEN PRINT AT a,b;a$
170 IF s=2 THEN PRINT AT a,b;" "
175 LET b=b+1
180 GO TO 90
190 REM nd

```

11

spectrum

```

1 REM fuggveny-rajzolo"
10 PLOT 0,87: DRAW 255,0
20 PLOT 127,0: DRAW 0,175
30 INPUT "intervallum";s
35 INPUT "fuggveny";e#
37 LET t=0
40 FOR f=0 TO 255
50 LET x=(f-128)*s/128: LET y=VAL e#
60 IF ABS (y)>87 THEN LET t=0: GO TO 100
70 IF NOT t THEN PLOT f,y+88: LET t=1: GO TO 100
80 DRAW 1,y-regiy
100 LET regiy=INT (y+.5)
110 NEXT f

```

```

2 REM **** SZUNYOG ****
5 LET N=0
10 DIM A(20,2)
20 FOR I=1 TO 20
30 FOR J=1 TO 2
40 LET A(I,J)=INT (RND*(J*10+12))
50 NEXT J
60 NEXT I
70 FOR I=1 TO 20
80 PRINT AT A(I,1),A(I,2); "*"
90 NEXT I
100 PRINT AT 15,20;"AGY"
110 LET X=INT (RND*22)
120 LET Y=INT (RND*32)
130 IF X=15 AND (Y=20 OR Y=21 OR Y=22) THEN GO TO 110
140 PRINT AT X,Y;"0"
145 LET N=0
146 LET SZ=0
150 LET N=N+1
152 PRINT AT 0,0;"IDU=";N
160 IF INKEY$<>"5" THEN GO TO 170
161 IF Y=0 THEN GO TO 170
163 PRINT AT X,Y;" "
164 LET Y=Y-1
166 PRINT AT X,Y;"0"
170 IF INKEY$<>"6" THEN GO TO 180
171 IF X=21 THEN GO TO 180
173 PRINT AT X,Y;" "
174 LET X=X+1
176 PRINT AT X,Y;"0"
180 IF INKEY$<>"7" THEN GO TO 190
181 IF X=0 THEN GO TO 190
183 PRINT AT X,Y;" "
184 LET X=X-1
186 PRINT AT X,Y;"0"
190 IF INKEY$<>"8" THEN GO TO 200
191 IF Y=31 THEN GO TO 200
193 PRINT AT X,Y;" "
194 LET Y=Y+1
196 PRINT AT X,Y;"0"
200 IF X=15 AND Y=20 THEN GO TO 220
210 IF X=15 AND (Y=21 OR Y=22) THEN PRINT FLASH 1;"OSSZETORTED MAGAD":
215 GO SUB 150
220 FOR a=0 TO 31
230 FOR b=0 TO 21
240 IF SCREEN$(b,a)="*" THEN PRINT AT 0,20; FLASH 1;"CSALTAL": STOP
250 NEXT b
260 NEXT a
270 PRINT FLASH 1;"GRATULALOK"

```

READY.

```

10 REM LE-KW ATSZAMITAS
20 PRINT"J LE-KW"
30 INPUT"KEREM A LOERO ERTEKET";LO
40 LET KW=LO*0.736
50 PRINT LO;"LOERO".KW;"KILOWATT"

```

READY.

READY.

```

1 INPUT "HANY NAPOS A HONAP";H
5 INPUT "A HET HANYADIK NAPJA ELSEJE";I
10 FOR K=1 TO H
12 IF I=1 THEN N$="H"
13 IF I=2 THEN N$="K"
14 IF I=3 THEN N$="SZE"
15 IF I=4 THEN N$="CS"
16 IF I=5 THEN N$="P"
17 IF I=6 THEN N$="SZO"
18 IF I=7 THEN N$="V"
19 I=I+1:IF I>7 THEN I=1:T=TI
20 PRINTK,N$
25 IF T+50>TI THEN GOTO 25
30 NEXTK

```

READY.

FORDITÓ ÉS DARABOLÓ

```

10 INPUT "J";A$
20 FOR I=1 TO LEN(A$)
30 PRINT MID$(A$,I,1)
40 NEXT I
50 END
100 INPUT "J";A$
110 FOR I=LEN(A$) TO 1 STEP -1
120 PRINT MID$(A$,I,1)
130 NEXT I
140 END

```

READY.

READY.

```

10 REM*****
20 REM#EZ A PROGRAM "E" BETUKET SZÁMLAL*
30 REM*****
40 INPUT "KEREM A SZÖVEGET !";A$
50 LET GY=0
60 FOR I=1 TO LEN(A$)
70 B$=MID$(A$,I,1)
80 IF B$="E" THEN LET GY=GY+1
90 NEXT I:PRINT
100 PRINT GY

```

READY.

READY.

17/1

```

10 REM*****
20 REM*
30 REM* KOZHOM
40 REM*
50 REM*
60 REM***** REGGELI HOM *****
70 PRINT"J"
80 INPUT"REGGELI HOMERSEKLET: ";RH
90 PRINT
200 REM***** DELI HOM *****
210 INPUT"DELI HOMERSEKLET: ";DH
220 PRINT
400 REM***** ESTI HOMERSEKLET *****
420 INPUT"ESTI HOMERSEKLET: ";EH
430 PRINT
550 REM***** ATLAG *****
560 AH=(RH+DH +EH)/3
600 REM***** KIIRAS *****
610 PRINT"J"
620 PRINT"A REGGELI HOMERSEKLET: ";RH
625 PRINT
630 FOR I=1 TO RH
640 PRINT"*";
650 NEXT I
660 PRINT: PRINT
670 PRINT"A DELI HOMERSEKLET: ";DH
675 PRINT
680 FOR I=1 TO DH
690 PRINT"*";
700 NEXT I
710 PRINT: PRINT
720 PRINT"AZ ESTI HOMERSEKLET: ";EH
730 FOR I=1 TO EH
740 PRINT"*";
750 NEXT I
760 PRINT: PRINT
800 PRINT"A KOZEP HOMERSEKLET: ";AH
810 PRINT
820 FOR I=1 TO AH
830 PRINT"*";
840 NEXT I
850 PRINT: PRINT
860 PRINT" V E G E"
870 END

```

READY.

```

10 REM*****
20 REM*      *
30 REM*   KOZHOM      *
40 REM*      *
50 REM*****
60 REM***** REGGELI HOM *****
70 PRINT"J"
80 INPUT"REGGELI HOMERSEKLET: ";RH
90 PRINT
100 IF RH<1 OR RH>40 THEN GO TO 120
110 GO TO 160
120 REM* THEN AG *
130 PRINT"HIBAS ERTEK, UJRA KEREM!"
140 PRINT
150 GO TO 80
160 REM* IF VEG *
200 REM***** DELI HOM *****
210 INPUT"DELI HOMERSEKLET: ";DH
220 PRINT
230 IF DH<1 OR DH>40 THEN GO TO 250
240 GO TO 390
250 REM* THEN AG *
360 PRINT"HIBAS ERTEK, UJRA KEREM!"
370 PRINT
380 GO TO 210
390 REM* IF VEG *
400 REM***** ESTI HOMERSEKLET *****
420 INPUT"ESTI HOMERSEKLET: ";EH
430 PRINT
440 IF EH<1 OR EH>40 THEN 460
450 GO TO 500
460 REM* THEN AG *
470 PRINT"HIBAS ERTEK, UJRA KEREM!"
480 PRINT
490 GO TO 420
500 REM* IF VEG *
550 REM***** ATLAG *****
560 AH=(RH+DH +EH)/3
600 REM***** KIIRAS *****
610 PRINT"J"
620 PRINT"A REGGELI HOMERSEKLET: ";RH
625 PRINT
630 FOR I=1 TO RH
640 PRINT"*";
650 NEXT I
660 PRINT: PRINT
670 PRINT"A DELI HOMERSEKLET: ";DH
675 PRINT
680 FOR I=1 TO DH
690 PRINT"*";
700 NEXT I
710 PRINT: PRINT
720 PRINT"AZ ESTI HOMERSEKLET: ";EH
730 FOR I=1 TO EH
740 PRINT"*";
750 NEXT I
760 PRINT: PRINT
800 PRINT"A KOZEP HOMERSEKLET: ";AH
810 PRINT
820 FOR I=1 TO AH
830 PRINT"*";
840 NEXT I
850 PRINT: PRINT
860 PRINT"      V E G E"
870 END

```

READY.

READY.

```

5 POKE650,128
10 PRINT"□":POKE53281,13:POKE53280,13
20 B$="0":PRINT B$;"■";
30 GETA$
40 IFA$="0"THENPRINT" 0■";GOTO20
50 IFA$="1"THENPRINT" 1";GOTO20
60 IFA$="2"THENPRINT" 2□";GOTO20
70 IFA$="3"THENPRINT" 3■";GOTO20
80 IFA$="4"THENPRINT" 4-";GOTO20
90 IFA$="5"THENPRINT" 5■";GOTO20
100 IFA$="6"THENPRINT" 6■";GOTO20
110 IFA$="7"THENPRINT" 7□";GOTO20
120 IFA$="8"THENPRINT" 8/";GOTO20
130 IFA$="9"THENPRINT" 9□";GOTO20
140 IFA$="0"THENPRINT" 0■";GOTO20
150 IFA$="1"THENPRINT" 1□";GOTO20
160 IF A$<>" "THENB$=A$:PRINTB$;
170 PRINTB$;"■";
200 GOTO30

```

READY.

C 64

READY.

```

1 REM ****EREDMENY-NYILVANTARTAS
5 DIM N$(100),E(100)
10 REM ****ELOKESZITES
15 PRINT"□ *** NEVBEIRAS ***"
20 FOR I=1 TO 100
30 E(I)=0
40 PRINT
50 PRINT"RAJTSZAM:";I;" NEV:";
60 INPUTN$(I)
70 NEXT I
100 REM **** EREDMENYBEIRAS
110 PRINT"□ *** EREDMENYBEIRAS ***"
120 PRINT
130 INPUT"RAJTSZAM,EREDMENY:";I,E(I)
140 IF I>0 AND I<101 THEN 120
300 REM **** KIIRAS
310 PRINT"□ *** EREDMENYEK ***"
315 PRINT"HELY.          NEV
320 FOR I=1 TO 100
330 PRINT I;TAB(6);N$(I);TAB(30);E(I)
340 NEXT I

```

READY.

```

1 REM ****EREDMENY-NYILVANTARTAS
3 INPUT "A RESZTVEVOK SZAMA";V
5 DIM N$(V),E(V)
10 REM ****ELOKESZITES
15 PRINT "J *** NEVBEIRAS ***"
20 FOR R=1 TO V
40 PRINT
50 PRINT "RAJTSZAM:";R;" NEV:";
60 INPUTN$(R)
70 NEXT R
100 REM **** EREDMENYBEIRAS
110 PRINT "J *** EREDMENYBEIRAS ***"
120 PRINT
130 INPUT "RAJTSZAM, EREDMENY:";R,E(R)
140 IF R>0 THEN 120
300 REM **** KIIRAS
310 PRINT "J *** EREDMENYEK ***"
315 PRINT "HELY.          NEV
320 FOR I=1 TO V
330 PRINT I;TAB(6);N$(I);TAB(30);E(I)
340 NEXT I

```

READY.

READY.

21

C 64

```

1 REM ****EREDMENY-NYILVANTARTAS
3 INPUT "A RESZTVEVOK SZAMA";V
5 DIM N$(V),E(V)
10 REM ****ELOKESZITES
15 PRINT "J *** NEVBEIRAS ***"
20 FOR R=1 TO V
40 PRINT
50 PRINT "RAJTSZAM:";R;" NEV:";
60 INPUTN$(R)
70 NEXT R
100 REM **** EREDMENYBEIRAS
110 PRINT "J *** EREDMENYBEIRAS ***"
120 PRINT
130 INPUT "RAJTSZAM, EREDMENY:";R,E(R)
140 IF R>0 THEN 120
200 REM RENDEZES
210 C=0
220 FOR I=2 TO V
230 IF E(I-1)=>E(I) THEN 280
240 M=E(I)      :M$=N$(I)
250 E(I)=E(I-1) :N$(I)=N$(I-1)
260 E(I-1)=M    :N$(I-1)=M$
270 C=1
280 NEXT I
290 IF C<>0 THEN 210
300 REM KIIRAS
310 PRINT "J HELYEZES          NEV          PONT"
320 FOR R=1 TO V
330 PRINT
340 PRINT R;TAB(6);N$(R);TAB(31);E(R)
350 NEXT R

```

READY.

READY.

```

10 REM *****
20 REM *
30 REM *   T O R P E D O   *
40 REM *
50 REM *****
60 REM
70 REM ** TABLA KESZITES **
80 REM
90 DIM T$(10,10)
100 FOR I=1 TO 10
110 FOR J=1 TO 10
120 T$(I,J)="."
130 NEXT J
140 NEXT I
150 REM
160 REM ** VELETLENSZAMOK **
170 REM
180 X=INT(RND(1)*8+1)+1
190 Y=INT(RND(1)*8+1)+1
200 REM
210 REM ** ALAKZAT ELHELYEZES **
220 REM
230 T$(X,Y)="O"
240 T$(X-1,Y)="O"
250 T$(X+1,Y)="O"
260 T$(X,Y-1)="O"
270 T$(X,Y+1)="O"
280 REM
290 REM ** JATEK **
300 REM
310 S=0
320 PRINT "KEREM A SOR,OSZL SZAMOT!"
330 INPUT X,Y
340 IF X<0 OR X>10 THEN PRINT "HIBAS SORSZAM":GOTO 320
350 IF Y<0 OR Y>10 THEN PRINT "HIBAS OSZLOPSZAM":GOTO 320
370 IF X=0 OR Y=0 THEN GOTO 430
380 IF T$(X,Y)="." THEN PRINT "NEM TALALT":T$(X,Y)="+":GOTO 320
390 IF T$(X,Y)="+" OR T$(X,Y)="*" THEN PRINT "KORABBI CELZAS":GOTO 320
400 PRINT "TALALT!"
410 T$(X,Y)="*"
420 S=S+1
430 IF S<5 THEN GOTO 320
440 IF S=5 THEN PRINT "GRATULALOK, 5 TALALAT!"
450 REM
460 REM ** KIIRATAS **
470 REM
480 FOR I=1 TO 10
490 PRINT:PRINT
500 FOR J=1 TO 10
510 PRINT " ";T$(I,J);
520 NEXT J
530 NEXT I
540 PRINT:PRINT:PRINT
545 REM
550 END
READY.
```



```
5 REM KOR RAJZ
10 X1=50:Y1=50
20 X2=200:Y2=50
30 Y VAL 50
40 FOR X=X1 TO X2
50 SET (X,Y)
60 NEXT X
70 STOP
```

READY.

22

PRIMO

```
100 X1=50:Y1=50
110 X2=50:Y2=180
120 X=X1
130 FOR Y=Y1 TO Y2
140 SET (X,Y)
150 NEXT Y
160 STOP
200 X1=50:Y1=30
210 X2=150:Y1=130
220 X=X1:Y=Y1
230 X=X+1:Y=Y+1
240 SET (X,Y)
250 IF X<X2 THEN 230
260 STOP
300 INPUT "KEZDOPONT";X1,Y1
310 INPUT "VEGPONT";X2,Y2
320 IF O1=X2 AND Y1=Y2 THEN SET (X1,Y1):GO TO 590
330 IF X1=X2 THEN L=0: GO TO 500
340 IF Y1=Y2 THEN M=0: GO TO 400
350 M=(Y2-Y1)/(X2-X1)
360 IF ABS(M)>1 THEN L=1/M:GOTO 500
400 FOR X=X1 TO X2 STEP SGN(X2-X1)
410 Y=INT((X-X1)*M+Y1+0.5)
420 SET(X,Y)
430 NEXT X
440 GOTO 590
500 FOR Y=Y1 TO Y2 STEP SGN(Y2-Y1)
510 X=INT((Y-Y1)*L+X1+0.5)
520 SET(X,Y)
530 NEXT Y
590 STOP
600 INPUT "KEZDOPONT";X1,Y1
610 INPUT "VEGPONT";X2,Y2
620 M=(Y2-Y1)/(X2-X1)
630 FOR X=X1 TO X2
640 Y=INT((X-X1)*M+Y1+0.5)
650 SET(X,Y)
660 NEXT X
670 STOP
900 INPUT "KOZEPPONT";XK,YK
910 INPUT "SUGAR";R
920 INPUT "OLDAL";N
930 X1=XK+R:Y1=YK
940 FOR FI=0 TO 360 STEP 360/N
950 F2=FI*PI/180
960 X2=INT (XK+R*COS(F2))
970 Y2=INT (YK+R*SIN(F2))
980 GO SUB 320
990 X1=X2:Y1=Y2
1000 NEXT FI
1010 STOP
1100 X=110:Y=110:N=40
1110 FOR R=10 TO 100 STEP 10
1120 GO SUB 930
1130 NEXT R
1140 STOP
```

READY.

113

Készült az MTV házi nyomdájában
1985-ben, 100 példányban
Táskaszám: 85161
Vezető: Modla László

1170.44